

முஸ்லிம் பாதுகாவலன்,

THE "MUSLIM GUARDIAN."

புத்தகம் 6.]

ஆவணி, 1907.

[இலக்கம் 6.

Vol. 6.]

AUGUST, 1907.

[No. 6.

Notes by the Editor.

Death Registration.

Under the present system of death registration at Colombo the registrar does not issue the death certificate until he has been shown a certificate from the last medical attendant on the deceased, or in the absence of that until he himself has seen the dead body. In connection with the latter practice there are two grievances to the Mohammedans which have to be redressed without loss of time. Of them the first is the delay in issuing the death certificates. The religion of Islam enjoins its votaries to bury their dead with due solemnity and despatch. Before the present law came into operation the habit of the Muslims of Colombo had been, in the case of a person died in the evening, to make in the night all the needful preparations for the obsequies, and remove the remains for burial the next morning. Now it is not pos-

sible to do so. The registrar would not be in his office after 5 or 5-30, the latest, in the evening, and before 8 in the morning. If the closest relative of the dead who goes for the certificate fails to be in the registrar's office at the time the latter comes in in the morning he has to wait for hours before the registrar, who is a doctor and has been on his round to see his numerous patients' returns. And even then if the man has not a certificate from a qualified doctor the registrar requests him to wait till he accompanies him to his house to inspect the corpse, and attends to his patients, and to others who too want death certificates but have brought the doctors' certificates. This involves more delay, and at last when the certificate is granted it is midday or the afternoon, and the funeral cannot take place at once for the grave has to be prepared it being dug after the production of the

death certificate. Hence the ceremony is deferred for the evening not without reluctance because it is against our religion and custom to delay the burial of the dead, and because the delay entails considerable hardship on the inmates of the house where the body is for they have to refrain from food till it has been removed for interment. The second grievance, which is more serious than the first, is the inspection of the remains of the female Muslims by male registrars. We abhor this practice, and have to point out to the authorities the fact that it pains the heart of all the Mohammedans who most earnestly desire that this practice should be put a stop to. If it is thought that the inspection is necessary, though we cannot see the necessity unless when there is an out-break of epidemic, let the authorities have female doctors as assistant registrars in all the wards there being now only one female doctor working in that capacity in one ward, and in the other wards the inspection is done by the male registrars. Of all the races inhabiting the Island the Mohammedan women alone observe seclusion as a sacred religious duty. Our authorities ought to know that it is against the principles of justice to enforce against the Mohammedans, wounding their susceptibilities, a law which evokes no complaint from the other races because it is not incompatible with their religious and social customs. In case the doctor's certificate is not

forthcoming the cause of death can, we believe, be better ascertained from the parents or relations of the deceased than by looking at the cold body. In order to save the Muslims much trouble and mental pain the authorities would do well to instruct the registrars to issue death certificates in the case of Mohammedans who do not have doctors' certificates, on their producing letters from recognised Mohammedan priests, who are to perform the funeral ceremonies, testifying to the death.

Egyptians in England.

The Egyptian Committee in London gave a political dinner to some Egyptian Nationalists on the 26th ultimo at the hotel Metropole. Some members of Parliament were also present, and Mr J. M. Robertson M. P. presided. The following speeches, delivered on the occasion, have been reported in the "Times" (London) of the following day:—

After the toasts of "The King" and "The Khedive."

The *Chairman* proposed that of "Our Guest." He said the object of the gathering was to promote good will on earth. These were the days of *les ententes cordiales* among nations who used to regard themselves as inevitable enemies. There had lately been an *entente cordiale* between England and Russia, and although there had been a good deal of opposition to that, no one would suggest a whisper of opposition to the suggestion that there ought to be an *entente cordiale* between

England and Egypt. Anything that helped to draw us closer together deserved the sympathy and support of every lover of civilisation. People nowadays were beginning to see that a great deal of the bad blood and strife of the past might have been prevented if men had begun to shake hands before quarrelling rather than after. One of their hopes was that that gathering might help in preventing the growth of any such friction between England and Egypt in the future as had had to be regretted in the past as between England and Ireland and even latterly between England and India. Thus far the situation was perfectly healthy. The feeling of Egyptians towards this country was essentially one of good will. There was nothing in the nature of a deep or sincere anti-English feeling in Egypt. They hoped by that gathering to develop sympathy between the two peoples. Egyptians were not extremists. They were simply asking that the promises that were made over 20 years ago and held out in the Constitution drawn up by Lord Dufferin should be gradually and reasonably fulfilled. (Cheers)

Hafiz Eff. Awad, responding in English, said the cause he pleaded was that Egyptians might be allowed to take their right and proper share in the administration of their own affairs. They had a Khedive who reigned, but did not rule. They had Ministers, governors of provinces, and other high officials whose posts were mere sinecures. They possessed neither authority nor responsibility. It was the British who ran the machine of Government in all its various details: and there was this peculiarity and grave inconvenience, that the Englishmen who were in the service of the Egyptian Government, and who received their salaries from such Government, took their orders, from, and were responsible for their action to, not the Egyptian Government, but the British Consul-General alone. That

was an abnormal condition of affairs which should not be allowed to continue indefinitely. It was their belief that the time had now arrived when, following upon the lines laid down in Lord Dufferin's scheme a step forward might prudently be taken for endowing Egypt with constitutional capacity. They did not ask for power to revise treaties, or to alter their relations, financial and otherwise, with European States. They did not ask that they should be enabled to legislate where foreigners resident in Egypt were concerned. All that they asked, for the present at least, was that they should be enabled to legislate in matters administrative, educational, which solely appertained to their own people. To accomplish their aims they proposed to do nothing that should savour of revolution, but to employ solely constitutional methods. If it be decreed that Egypt must fall under the domination of a foreign Power they preferred in their heart of hearts that Power should be England. But they appealed to the British nation to aid them in realizing what they believed to be their reasonable aspirations. (Cheers.)

Sheikh Ali Bey Yussef, who also responded, said the English occupation of Egypt took place under abnormal circumstances, and it was never intended by the authors of the occupation that Egypt should become a British colony. He felt assured that if at any time the occupation should cease, in accordance with the pledges originally given, England would find in Egypt a grateful ally and a loyal partner in the country over which their united flags waved. The Egyptians were putting forward certain demands, and it would, in his view, exhibit England in a noble light before the whole world were she to accede to them. If they were asking that education should be rendered free to the whole nation, it was because they knew that was the only means of elevating the masses. If they

asked that the system of higher education be rendered more thorough than at present, it showed the level to which the educated classes in Egypt had already attained. And if they asked that all knowledge should be imparted in their native tongue, it was because they knew that a nation could not take its rightful share in the advancement of science save under such conditions. If they asked that Egyptians who were competent for Government employ should be preferred to aliens, they were only vindicating a just claim. And if they asked that the Legislative Council and General Assembly should be endowed with legislative powers, it was because legislation in an alien garb could never be wholly satisfactory to a people whose national conscience was awakening. Furthermore, if they asked that criminal cases in which Europeans were charged should be transferred from the Consular Courts to the mixed tribunals, it was because it was the simpler course. These were the principal demands prescribed by the General Assembly which was recently convened.

Our new
Our New Govern- Governor,
nor. Sir Henry

McCallum, has arrived, and assumed the administration of this Island. From all we have learned of His Excellency we have reason to believe that Sir Henry will give universal satisfaction to the inhabitants of Ceylon, over whose destinies His Majesty has been pleased to send him to preside. We offer to Sir Henry and Lady McCallum and their children our hearty and sincere welcome, and congratulate ourselves on having as our Governor a person of Sir Henry McCallum's

ability and sterling qualities. We echo the eulogium bestowed on His Excellency by our local contemporaries, and participate in the hope entertained by them as to the benefit the Colony would derive from his administration. The Mohammedans of Ceylon, who form a very important section of the community of the Island, firmly believe that their interests will be as safe at His Excellency's hands as they were at those of his predecessors. Their importance lies not in their having amongst them high Government officials, nor in giving to the clerical service numerous members of their community, but it consists in their being an industrious, and a commercial, contented and peaceful race. Their demeanour has always given satisfaction to their British rulers, who never had an occasion to speak otherwise than highly and with appreciation of the Muslims of Ceylon. They are always loyal to their rulers, and Sir Henry would have no reason to disapprove their conduct with respect to the measures which he might adopt for the amelioration of the people of this Colony. There are some matters pertaining to the Mohammedan community, which have to receive His Excellency's kind and careful attention, and they will, we believe, be brought to the notice of His Excellency in due course through our representative in Council.

HIS EXCELLENCY SHAIKH ABDULLAH QUILLIAM
BEY EFFENDI.
(OF LIVERPOOL.)

மேன்மைதங்கிய செய்கு அப்துல்லா
குயிலியம் பே அபந்தி.

அறபிராச்சிய சரித்திர சுருக்கம்.

—0—

(தொடர்ச்சி)

அளி.

உதுமான் தளியல்லாகு அன்கு அவர்களின் மரணத்தின் பின்பு அளி தளியல்லாகு அன்கு அவர்கள் கலீபாவாயத் தெரியப்பட்டார்கள். முன்பின் மூன்று கலீபாக்களின் ஆளுகையல் அப்துமனியல்லாகு அன்கு அவர்கள் பிராச்சியக்கத்தின் ஓர் பரதான அங்கத்தவராயிருந்து தமது புத்தலயயும் அறிவையுட்கொண்ட பெறபடி கலீபாக்களுக்குத் துணைச் செய்கின்றவர்களாயிருந்தார்கள். உமது தளியல்லாகு அன்கு அவர்களுடைய காலத்தின் செய்யப்பட்ட பெருந் துணைத்தனவேலைகள் அளி தளியல்லாகு அன்கு அவர்களின் புத்தப்படியே நடத்தப்பட்டன. அளி தளியல்லாகு அன்கு அவர்கள் மீது உமது தளியல்லாகு அன்கு அவர்க் நமபிக்கை வைத்திருந்ததோடு அவர்களுையே தாம புத்தலயக்குப் பிரயாணமான காலத்தில் மத்தலவில் தமது காரியகாரராய ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அளி தளியல்லாகு அன்கு அவர்கள் தமக்களுக்கும் அதனைப் பயிற்றினார்கள். தாம கலீபாவாயத் தெரியப்பட்ட பொழுது அவர்கள் வழமையான ஏழைமையோடு பள்ளிவாசலுக்குப் போய் அவருடைய நீண்ட விலல சாய்ந்துக்கொண்டு ஜனங்களின் இராஜபத்தியுள்ள சத்தியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மேலும் அவர்கள் தமமைப்பார்க்கிலும் தகுதியான வொருவருக்கு வத்தியோகத்தை யொப்புக்

கொடுக்கத் தாம் ஆயத்தமென்று கூறினார்கள்.

சுத்தமும் சிறப்பும் மேன்மையுள்ள அளி அவர்களுக்கு சர்வமணிதர்களுக்கும் நமஸ்காரஞ் செய்திடுவார்கள் என்று ஒருவர் நம்பலாமென்று, ஆகிலும் அது அப்படியாயிருக்கவில்லையென்று ம, பிறுன்விய சரித்திரகாரர் விடலேற் கூறுகின்றார். அவர்கள் துவக்கமுதல் உமையாக்களின் பகையால் சூழப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் தமயில் விசேஷித்திருந்த வண்மையோடும், காரியத்துகரிசைய நடந்து கொள்ளும்படி சொல்லப்பட்ட புத்தியைக் கவனியாமலும், தாம கலீபாவானவுடன் உதுமான் அவர்களால் நயமிக்கப்பட்டிருந்த கெட்ட தேசாதிபதிகளையுத்தியொகங்களால் கற்றியுட முந்தின கலீபாவால் அவர்களின் நண்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஆஸ்திகளை திரும்பவொப்படுக்கும் படிக்கும், அரசாட்சியின் வருமானங்களை உமது ஏற்படுத்திய சட்டப்படி பங்கிடுமபடிக்கும் கட்டளை யிட்டார்களை அமஸூதி கூறுகின்றார். இக்கட்டளைகள் சென்ற துரைத்தனத்தின் சிழிப் பலனடைந்தவர்களுக்குக் கோபத்தை யுண்டாக்கின. உதுமான் தளியல்லாகு அன்கு அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சில தேசாதிபதிகள் எகிராப்பிஸ்தித் தம்முத்தியொகங்களை விட்டு விட்டார்கள். மற்றவர்கள் கலக்கு செய்தார்கள். இவர்களுள் அபூசடியானின் புத்தலவர் முஆவியாவு மொருவர். இவர் சாமதேசாதிபதியாயிருந்ததோடு சம்பளக் கொடுத்து வொர் பெருஞ்சேனையைத் தமக்குத்தவியாய்வைத்திருந்தனர்.

அவி மறியல்லாகு அன்குக் குண்டான வருத்தம் இது மாத்திரமல்ல. உதுமான் அவர்களைக் கொன்ற வர்களை கீதிக்கிச் கொண்டு வருகிற விஷயத்தில் தர்க்க முண்டு பட்டதால் தல்ஹா, சுபைர், ஆயிசா ஆகியவர்கள் அவிக்கு விரோதமாய்த் தோன்றினார்கள். தல்ஹாவும் சுபைரும் முன்மக்காவுக்குப் போய் அங்கிருந்து ஈழுகுக்குப் பிரவேசிக்க அங்கு ஆயிசா விரிசேர்க்காரர்கள். அங்கு அவர்களுக்கு கலீபாஸை ததாக்குதற்கு வோர் சேனையைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய தாயிருந்தது. அவர்களை நெருக்கமாய்ப் பின்புறாந்து சென்ற அவி சகோதரவாசுதாயுள்ள யுத்தத்தைச் செய்யாது தீயநூர் படி அவர்களைக் கேட்டும் அவர்கள் இணங்கவில்லை. குமைபாவில் யுத்தம் நடைபெற்றது. அதில் தல்ஹாவும் சுபைரும் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆயிசா மறியல்லாகு அன்கா அவர்கள் கைதியாய்ப் பிடிக்கப் பட்டு சர்வ மரியாதையோடு மதீனாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். கலீபா மிலோபெற்றேயியா ஆகிய விடங்களை யடக்கிய பின்னர் கலீபா அவர்கள் சாமுக்குப் போனார்கள். அங்கு மக்காவுக்கு மேற்கே ஸிப்பின் என்ற தலத்தில் கலகக்காரர்களைச் சந்தித்தார்கள். கலீபா அவர்கள் தமது வழக்கமான மனுத்தன்மையோடு சமாதான முடிததுக்கொள்ள வெத்தனித்தார்கள். ஆகிலும் முஆவியாவின் கேள்விகள் ஏற்றுக்கொள்ள கூடியவைகளாயிருக்கவில்லை. இரத்தஞ்சிந்துவதைத் தடுப்பதற்காக அவி நேரில் ஆளுக்காள் யுத்தஞ்செய்து கலகத்தை யொழித்துவிடக் கேட்டார்கள். அக்கேள்வி உமையாக்களால் ஏற்றுக்கொள்

ளப்படவில்லை. தமது போர் வீரர்கள் கோபமூட்டப்பட்டும் அவர்களைச் சத்துருக்கள் தாக்கமுன் ஏறிக்கவேண்டாமென்று கலீபா அவர்கள் கற்பித்தார்கள். மூன்று யுத்தங்களில் கலகக்காரர்கள் தோல்வியாக்கப்பட்டார்கள். முஆவியாவும் அவருடைய ஜனங்களும் யுத்தங்களத்திலிருந்து வோடுசற்காயத்தமாகும் பொழுது அவர்களுக்கு வோர் தந்திரமான நருத்துத்தோன்றிற்று. அவர்கள் குறுஆவின் பிரதிகளைத் தங்கனீட்டிகளில் கட்டித்துக்கினார்கள். இதை கலீபா அவர்களின் போர்வீரர்கள் கண்டபொழுது சத்துருக்களைப் பின்புறாது நின்றுவிட்டதோடு மத்தியஸ்தத்தைக் கொண்டு தர்க்கத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளும்படி கலீபா அவர்களைக் கேட்டு நின்றார்கள். கலீபா அவர்கள் கலகக்காரர்களின் தந்திரத்தைக் கண்டு கொண்டாலும் போர்வீரர்களின் கூக்குரல் அவர்கள் சம்மதிக்கச் செய்துவிட்டது. அவர்களின் பக்கத்துக்கு வயெபிபான அபூமூஸா அஷ்அரி என்பவர்கள் மத்தியஸ்தராய் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் முஆவியாவின் பிரதிநிதியாய் வந்த கூரிய விவேகமுள்ள அம்றிபுனில் ஆஸைக் கிணையானவர்களல்ல. இவ்வாறு கலீபா அவர்கள் தாமடைந்த வெற்றியின் பலனைத் தமது போர்வீரர்களின் குற்றத்தாலிழந்து விட்டு வெறுப்போடு தமது சேனையுடன் கூபாவுக்குப் போனார்கள். அங்கு முன் மத்தியஸ்தத்தைக் கொண்டு தர்க்கத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்ட ஜனங்கள் அதைப்பாவமான காரிய மென்று தள்ளினார்கள். மேலும் அவர்கள் பகிரங்கமாய்க் கலகம் பண்ணினார்கள். சரித்திரத்தில் காரிஜியாக்களென்

று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் அவர்களே. அந்த ஜனங்கள் வனத்தின் எல்லையிலுள்ள நகர்வானுக்குச் சென்று அங்கு கலககோலத்திலிருந்தார்கள். அவர்கள் தம் கடமையைச் செய்தற்கு அல்லது தம் வீடுகளுக்குத் திரும்பி அமரிக்கையோடு போய் விடுதற்கு அல்லத்தட்டினார்கள். அவர்களின் நடக்கை கடினமாயிருந்ததால் அவர்களைத் தாக்குகிறது கலீபா அவர்களுக்குக் கடமை யாகிவிட்டது. அவர்களுள் அதிகப்பற்றானவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், சொற்பப்பேர்கள் அல் பஹ்ரயினுக்கும் அல் அஹ்யாவுக்கும் ஒடினார்கள். இவர்களிலிருந்தே பிற்காலத்தில் இராச்சிபத்தைக் கொடுமையோடு தாக்கிய மத வைராக்கியமுள்ள கூட்ட முண்டாயிற்று. இந்தக்காரியங்கள் கிழக்கில் சம்பவிக்கும்பொழுது கலீபாவின் பிரதிரிதி தஉமத்துல் ஜந்தல் என்ற தலத்தில் இராஜதுரோகியாகி அல்லது ஏமாற்றப்பட்ட விட்டார்கள். இஸ்லாத்தின் சமாதானத்துக்காய் அலியும் முஆவியாவும் அகற்றப்படவேண்டுமென்றும், அபூமுஸா அலியைக் கொலுவால் நீக்கவேண்டுமென்றும், அதன் பின் தாம்முஆவியாவை நீக்கிறதாகவும், இவ்வாறு இருவரும் நீக்கப்பட்டபிறகு ஓர் புதிய கலீபாவை நியமிக்க வேண்டுமென்றும் அபூமுஸாவுக்கு அம்மு தெரிவித்தார்கள். அபூமுஸா இந்த கண்ணியிலகப்பட்டு மிம்பரிலேறி “நான் அலியை கிலாபத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டேன்” என்று கூறினார்கள். அவருக்குப் பிறகு அம்மு மிம்பரிலேறி “அலியை நீக்கியதையான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் யான் அவருக்கு பதல் முஆவியாவை ஏற்படுத்து

கின்றேன்” என்று பகர்ந்தனர். இக்கூற்று கலீபாவை பின்பற்றியவர்களுக்குக் கோபத்தை யுண்டாக்கிற்று, இரு கூட்டங்களும் அபூமூஸா வன்மஞ்சாதிப்போடு பிரிந்தன. அபூமுஸா மதினாவுக்குப் போய்விட்டார்கள். அவர்களுக்கு பிற்காலத்தில் உமையாவரசர்களால் உதவிச் சம்பளங்கொடுக்கப்பட்டது. அதன்பின்பு முஆவியாவுக் கெதிரான யுத்தம் தொடர்ச்சியற்ற தன்மையில் நடத்தப்பட்டது. கிழக்கு எல்லையிலுண்டுபட்ட வருத்தங்களே காரணமாய் பெருஞ்சேனைகளை முஆவியாவுக் கெதிராய் அனுப்புதற்கு கலீபா அவர்கள் கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள். முஆவியா அவர்கள் சரமைப் பிடித்துக் கொண்டு தன்மை கலீபாவாய்ப்பகிரங்கப் படுத்தியதோடு மிஸ்ஸையும் பிடித்துக் கொண்டார்கள். நபுசுமருத்துவானும் கலீபா அவர்களைப் பின்பற்றியவர்களுள் மிக்க தகுதியுள்ளவர்களை யகற்றி விட்டன. கலீபா அவர்கள் தாமும் கூபா பள்ளி வாசலில் தொழும் பொழுது 661 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 27 ந்திகதி கொல்லப்பட்டார்கள். சாதுவான, ஈகையுள்ள, உபசரணையுள்ள மேற்படி கலீபா அவர்கள் பலவீனமும் தன்பமு முள்ளவர்களுக்குத் துணைபுரிபவர்களாகவும் இஸ்லாத்தின் நன்மைக்காய்த் தமது ஆயுசைப் பிரதிஷ்டை செய்தவர்களாகவுமிருந்தார்கள். அவர்களில் உமரின் குணத்தைப் போன்ற கடுமையான குணமிருந்தால் அவர்கள் அடங்காத அறபிகளையதிக ஜயத்தோடு ஆண்டிருப்பார்கள். ஆகிலும் அவர்களுடைய பொறுமையும் பெருந்தகைமையும் தப்பாய் அறிந்து கொள்ளப்பட்டன.

அலிதளியல்லாகு அன்கு அவர்கள் செம்மைகொண்ட முகமுள்ளவர்களென்றும், மெத்த வயர்ந்தவர்களல்ல வென்றும், ஆகிலும் மெத்த பலமுள்ளவர்களென்றும், கொஞ்சம தடித்தவாகின்றும், நண்ட நாடியுமியிருதுவான வேண்மையான கண்களும், நெரிசாடபநிற் தன்மையும, உருக்கமு முடையவர்களென்றும் விவாககப் படடிருக்கின்றார்கள். அவர்களின் வீரியம் அவர்களுக்கு “அல்லாவின்பிங்கம்” என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. அவர்களின் கல்விச்சகாய் அவர்கள் “இஸ்மீல் வாயில்” என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். ஜனங்களின் மனமைக்காய் கலீபா உமறு அவர்களால் செய்யப்பட்ட பெரும் வேலைகள் அலிதளியல்லாகு அன்கு அவர்களின் கருதாபு படியே செய்யப்பட்டன. பலவினமுள்ளவர்களுடைய துன்பப் படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு துணைசெய்தற்கு எப்பொழுதும் ஆயத்தமுடையவர்களாயிருந்த அவர்களின் வீரச செய்கைகள் கயரோ பஸார துவக்கம் தலலி பஸார் வரையில் உற்சாகத்தோடு சொல்லப் படுகின்றன. அவர்கள் வளத்தில் சிங்கங்களால் சூழப்பட்ட ஓர் அன்னியனை யெவ்வாறு காத்தார்களென்றும், கள்ளர்களால் பிடிக்கப்பட்ட வேர் பெண்ணும் காயப் பட்டு இறக்குகிறவனுயிருந்த அவளின் புருடனும் ஒரு பொழுதும் தவறாத துணையை யெவ்வாறு தேடினார்களென்றும், “அல்லாவின்பிங்கம்” வெளியாகி எவ்வாறு அவர்களைக் காத்தார்க ளென்றும் சொல்லப் படுகின்றது. இவ்வித கதைகள் அறபிகளின் வீரத்தைக் காட்டுகின்றன. அலிதளியல்லாகு அ

ன்கு அவர்கள் மரண சுவாசத்தோடு தம்மக்களுக்குத் தர்ம குணம், அன்பு, தாழ்மை, தன்னபம அப்படி ஆகியவற்றைப் போதித்தார்கள். தம்மைக் கொன்றவனுக்குக் கொடுமை செய்ய வேண்டா மென்றும், அவனை யொரு வெட்டோடு வெட்டிக் கொல்ல வேண்டு மென்றும் அவர்கள் கட்டடோ பண்ணினார்கள்.

அலி தளியல்லாகு அன்கு அவர்களுக்கும் பாததிமா தளியல்லாகு அன்கா அவர்களுக்கும் முன்று ஆண்மக்களும் நான்கு பெண்மக்களையிருந்தார்கள். தகுல்லல்லலாகு அலைகிவசல்லம அவர்கள் மவுத்தாகிச் சில மாதங்களில் பாததிமாநாயகி மரணமடைந்தார்கள். அவர்கள் சிவித்திருக்கையில் அலி வேறு கவியானாரை நக்கவில்லை. பாததிமா தம்முடைய காலத்தில் ஓர் விசேஷித்த பெண்ணையிருந்தார்கள். அவர்கள் உயர்ந்து மெலிந்தவர்கள். தமது அழகுக்காய் அவர்கள் அல்லஹுரூ என்றழைக்கப்பட்டார்கள்.

அலிதளியல்லாகு அன்கு அவர்களோடு இஸ்லாத்தின் பிரஜாதிபத்திய அரசாட்சி முடிந்தது. ஒல்லனர் (Oelsner.) சொல்லுகிறார்:—“இவ்வாறே ஜனங்களின் அரசாட்சி மறைந்தது. கோத்திரத்தலைவர்களின் ஏழைமையை அத்திவாரமாய்க் கொண்ட மேற்படி அரசாட்சி எந்த முஸ்லிம் சாதியிலாவது திரும்பத் தோன்ற வில்லை. ஜனங்களால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட அரசாட்சி விழுந்த பிறகு நதி சாஸ்திரமும் குர் ஆனில் தங்கிய பிரமாணங்களுமே பிழைத்தன, என்றும் பிரஜாதிபத்திய குணாகுணம் சிறு அரசுகளுக்குக்கொஞ்ச மேன்மையையும் பெருமரசுகளுக்கு அதிக தத்து

வத்தையும் கொடுத்து பறிகாரர்களின் சேனைகளுக்கெதிராய் அச்சாதியாருக்குள் நிலைத்திருந்து” என்றே.

இன்னும் வரும்

எமது பத்திரிகை.

சிங்கப்பூரில் எம் முஸ்லிம் சாகியத்தாரால் பிரசுரிக்கப்படுகின்ற வைதீக லௌகீக விஷயங்களடங்கிய “ஞானோதயம்” என்ற நாமத்தையுடைய மிக்க பிரயோசனமுள்ள பத்திரிகையில் எமது பத்திரிகையைக் குறித்துச் சோல்ஸ்பட்டிருப்பதை யிங்கு தருகின்றோம். அது வருமாறு:—

கொழும்பு

முஸ்லிம் பாதுகாவலன்.

“இச்சிறந்த கிரீடம் புனைந்தவோர் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, கொழும்பு நகரத்தில் நிகழும் 1907-ம் வருடம் மார்ச்சு மாதம் முதற் நிகதியினின்றும் பிரகடனஞ் செய்யப் படுகின்றது. அப்பத்திரிகை நாற்பது பக்கங்களை யுடையனவாயும் நமது இஸ்லாமார்க்கு பரிசுத்த முறைபாடுகளைத் தெளிவாய் விளக்கிக் காட்டுமா யுள்ள நன்னெறி பொக்கிஷமாயும், முஸ்லிம் இராச்சிய அரசர்களின் பிரதிவிம்பப்படத்துடன் அவ்வரசாட்சியின் ஸ்ரீவீக சரித்திரங்களையும் வெள்ளிடை மலை போற்றுலக்குமோ ரரிய சாதனமாயும், மற்றைய அரசாட்சியார்களின் வர்த்தமானத் துவங்களையும் அவ்வரசாட்சியார்களின் கோவின் கீழ்வாழ்ந் குடிக்கின்றியமையாத இதோபதேசஞ்செய்யும் மனோஞ்சித நீதக் களஞ்சியமாயும்; வாசிப்பவர்கட்கினிய செந்தமிழ் கடையிலெழுது வித்

து, மிக்க சிறந்த ரயிஸ் கடிதத்திற் பிரசுரிக்கப்பட்டு புத்தக வடிவமாய் அழகிய பைண்டிளே மாத மொரு முறையாக வெளிக்கிடப்படுகின்றது.

அப்பத்திரிகை கல்வி கேள்விகளிற் பேர் போனவரும் இலக்கணை லக்கிய சம்பிரதாயங்களிற் தேர்ச்சி யடைந்தவருமாகிய [இவ்வித புகழுக்கு யாம் பாத்திரான்று.—மு.பா. பத்திராதிபர்.] ஸ்ரீலக்ஷ்மி. எஸ். எம். அப்துல் அஜீஜ் அவர்களாசிரிய ரென்றால் பத்திரிகையை விசேஷித்தெழுதல் பொற்குடித்திற்குப் பொட்டிட்டு பாவனையாய் முடியுமென்றித்தோடு முடித்தனம்—

இப்பத்திரிகையின் வருடச் சந்தா ரூபாய்- 5. தனிப்பிரிதி 1-க்கு சதம்-50. குறித்த பத்திரிகை முதலா மிலக்கத்தினின்றும் நான்காமிலக்கம் வரையினும் நமது ஞானோதயம் பத்திரிகையைப்பெற்றுக் கொண்டதற்குக் கைமாறாக அனுப்பிவைத்த நன்றியறிதலுக்கு வந்தபேசாரத்துடன் நமது பத்திரிகையும் தவறாதனுப்பி வருவோமாகவும், நிற்க.

குறித்தமுஸ்லிம் பாதுகாவலன் பத்திரிகையை நம்மிடத்தினின்றும் வாசித்தளதவற்றானந்தமடைந்தவரும் நமது ஞானோதயம் பத்திரிகைக்குப் போஷகரும், சிங்கப்பூர் இந்திய முஸ்லிம் சக்சைட்டி காரியதரிசியும், கம்பங்களிளாம் அறப் இஸ்டிபீட் 192-193 ரெம்பர் கடை ஜவளி வர்த்தகருமாகி மகா-ர-ர-ஸ்ரீ யூ. ஹாஜி முகம்மது காசிம்மரைக்காயரவர்களும், நமது ஞானோதயபத்திரிகையின் போஷகரும் சிங்கப்பூர் இந்திய முஸ்லிம் சபையின்லிகிதரும் கம்பங்களிளாம் அறப் இஸ்டிபீட் 194ம்

நெம்பர் கடை ஜவனி வர்த்தகரு
மாகிய மகா-ர-ர-ஸ்ரீ அ. மு. செ
ய்க்ப்துல்காதிமு அவர்களும், ந
மது ஞானேதய பத்திரிகையின்
கையொப்பமும் சிங்கப்பூர் இந்தி
ய முஸ்லிம் சபையின் அங்கத்த
வர்களி லொருவரும் பிச்சேரூட்
294-295 நெம்பர் கடை ஜவனி வ
ர்த்தகருமாகிய மகா-ர-ர-ஸ்ரீ இ.
கல்த்தான் மரைக்காயாவர்களும்
ஒவ்வொரு வருடத்துச் சந்தா
ரூபா 5 வீதம் எம்மாறவிலளித்த
னார்கள். அம்முவர்களின் சந்தா வ
ரவு ரூபா 15க்கு மணியாடர் செ
ய்தனுப்பி யிருப்பதினாலே பத்திரி
காதிபதுரையவர்களொப்புக்கொ
ண்டிக குறித்த மூன்றுக்களவான்
கட்டு முதல் நிம்பர் பத்திரிகையி
ல் நின்றுமவரவர்கள் விலாசத்து
க கணுப்பி விடுவார்களாக. மற
றைய களவான்களும் அப்பத்திரி
கையை மிக்கப்பிரியத்துடனாகித்
து வாங்கிவாசித தக்கமகிளடைவ
தற்குச் சர்வாடசககைய பராபர
னருடபுலிப்பானாக என்றே”

தக்க பிரபுக்களால் போஷி
க்கப்படுகின்ற மேற்படி “ஞானே
தயம்” இலயகை முஸ்லிம்களால்
ஆதரிக்கப்படாத தக்க பத்திரிகை
ய்யயாம, ஆதலின சிககிராம அத
னைப் பெற்று வாசிப்பவர எம
கையொப்பக்காரர்களுள் பலரிருப்
பார்களென்று நம்புகின்றோம்.
மேலேகாட்டப்பட்ட களவான்க
ளுக்கும் அவர்களெமது கையொ
ப்பக்காரராகுதற்குக் காரணமா
யிருந்த ஞானேதய பத்திராதி
பாகனம் மு. அ. முகிய்யத்தீன்
ப்துல்காதிமு அவர்களுக்கும் எ
மது நன்றியுண்டு.

صحیح بخاری

ஸஹீஹ் புகாரி.

கனம். முகிய்யத்தீன் சாகிபு
அகமது லெவ்வை ஆலிம்
சாகிபு அவர்களால்முஸ்
லிம் பாதுகாவலனுக்
காய விசேஷமாய்
மொழி பெயர்க்க
ப்பட்டது.

தொடர்ச்சி

இப் பத்திரிகையில் என்னால்
மொழிபெயர்த்த தெழுதப் பட்டு
வரும் ஸஹீஹ் புகாரியின் ஹதீ
துகளை வாசிப்பவர்கள் எளிதில்
விளங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு
“ரூவிகளின்” நாமங்களைத் தரா
து விட்டேன். ஆயினும் இதில்
வரப்பட்டுள்ள ஹதீதுகள் யாவு
ம் ஸஹீஹ் புகாரியில் உள்ளவை
யே.

ஜாபிது புஹு அப்தில்லாஹில்
அன்ஸாரி வஹி நின்ற சமாச்சு
ரத்தைப்பற்றி சொல்லிக் கொ
ண்டு வருமு போது நகுல் சல்ல
ல்லாகு அலைஹிய சல்லம் அவர்
கள் தங்கள் ஹதீதில் சொன்ன
தாகச் சொன்னார், ஒரு போது
நான் நடந்து போகும் சமயத்
தில் ஆகாயத்திலிருந்து ஓர் சத்
தம் கேட்டு ஏறிட்டுப் பார்த்தே
ன், அப்போது ஹிஜ்ரமலையில்
என்னிடம் வருகின்ற “மலக்கு”
வானத்திற்கும் பூமிக்கு மிடை
யே நான்காலி ஒன்றின் மேல் இ
ருக்கக் கண்டு திடுக்கமுற்றுத் தி
ரும்பிப் போய் என்னைப் போர்
த்துங்கள் போர்த்துங்கள் என்
று சொன்னேன். பிறகு போர்த்
திப்பெடுப்பவரே என்று கருத்த்

மைந்த “முத்தத்தீர்” என்னும் சூறத்தை அல்லாஹுத்த ஆலா இறக்கிவைத்தான். அதன் பின்னர் வஹிதொடராய் வந்து கொண்டிருந்தது.

முகம்மதே நீர் துரிதப்படுவதற்காக உம்முடைய நாவை உசுப்பவேண்டாம் என்று வல்லநாயன் திருவுளம் பற்றியதுக்கு இபுனு அப்பாஸைத்தொட்டும் ஸயீதுபுனு ஜுபைது சொன்னார், குறு ஆன் இறங்குவதில் வருத்தத்தை நாயகம் அனுபவிப்பவர்களாயும் அவர்களிரு வதற்களையு முகப்புகிறவர்களாயு மிருந்தனர் என்று இபுனு அப்பாஸ் சொல்லி ஸயீதை விழித்து நாயகம் அவர்கள் தமது இரு உதடுகளையும் உசுப்பிக் கொண்டிருந்ததைப் போல் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேன் என்று தாங்களும் அவ்வாறு காண்பித்தார்கள். ஆதல் பற்றியே நீர் துரிதப்படுவதற்காக உம்முடைய நாவை உசுப்ப வேண்டாம், உமது அகத்தில் அதை சேகரிப்பதும் நீர் ஒதுவதும், எம்பேரினு மற்றது, நாம ஒதுவோராயின், நீரதைக காதுகொடுத்துக் கேட்கும், என்று கருத்தையெந்த “ஆயத்தை” அல்லாஹுத்த ஆலா இறக்கிவைத்தான், அதன்பின் “ஜிபுரீல்” வந்து ஒதினால் நாயகமவர்கள் காதுகொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். ஜிபுரீல் சென்றபின் அவர் ஒதியது போலவே ஒதுவார்கள்.

இபுனு அப்பாஸைத் தொட்டும், உபைதுல்லா இபுனு அப்தில்லா சொன்னார், நபிகள் நாயகம் மனிதர்களில் மிசவும் கொடையாளியாயிருந்தனர். அவர்களாகிறவர்கள் மற்றய நாட்களில் கொடை கொடுப்பதைப் பார்க்கிடும் மமளான் மாசத்தில் “ஜிபுரீல்”

அவர்களை சந்திக்குமபோது மிகமுமே கொடை கொடுப்பவர்களாயிருந்தனர். மமளான் மாசம் ஒவ்வொரு இரவிலும் “ஜிபுரீல்” நபிநாயகம் மவர்களிடம் சந்தித்து “குறு ஆனை” படிப்பிப்பவர்களாயிருந்தார்கள். மனிதர்களுக்குப் பிரயோஜனமான “ரீஹுல் முறுஸலா வென்னும் காறமைப்பார்க்கிலும் நற்கொடையளிப்பது” அல்லாவுடைய மருவக்குண்டாயிருந்தது. அபூஸாப்யானிபுனு ஹர்பு சொன்னார், நபிநாயகம் அபூஸாப்யான் முதலான மற்றய குறைசிகளுக்கு உதவி புரிந்துவரும் ஓர் காலத்தில், சாமநகர வியாபாரிகளான குறைசிகளில் ஒரு கூட்டத்தார் வாகுதி காரராய ஹிரக்கில் அரசனிடம் அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்கள் சுவாவைச சேர்ந்தபோது, அவர்களை ஹிரக்கில் அரசன் அவரண்டையில் அழைத்தான். அப்போது அங்கு நாம நகர கனவாங்களும அலனைச் சூழ விருந்தார்கள். அந்த குறைசி வியாபாரிகளுக்கு ஹிரக்கில் தக்க மரியாதை கொடுத்தது இருக்கச்செய்தபின் ஒரு துவி பாவிகளை வரவழைத்துத் தற்போது நபியென்று சொல்கிற மனிதனின் வம்மிஷத்தில் மிகநெருங்கினவர் உங்களில் யாராவது இருக்கின்றார்களா வென்று அங்கு குறைசி வர்த்தகரிடம் கேட்படிச் சொன்னான். அதற்கு ஸாப்யான் இவர்களுள் வம்மிஷத்தில் மிகவும் நெருங்கியவன் நானே என்று சொன்னேன் என்றார். அப்போது ஹிரக்கில் அவரை என்சமுக்கத்தில் முடிக் விருக்கச் செய்யுங்கள் அவருடைய தோழர்களை அவருக்குப் பிறகால் இருக்கப் பண்ணுங்கள் என்று சொல்லி, பின்னர் அபூஸாப்யானைப்பார்த்து இவரிடஞ் சில வி

னாக்ளைத் தற்போது நபியென்று சொல்கிற மனிதனைப் பற்றி வினவுகிறேன். அவர் எனக்குப் பொய்சொன்னால் பொய் யென்று சொல்லுவர்கள் என்று அவருக்குப் பிறகால் இருக்கும் குறைசிகட்கு சொல்லும்படி தன்னுடைய துவிபாஷிகனுக்குக் கற்பித்தான். பிறகு அவருடைய வம்மிஷம் உங்களுக்கு எவ்வாறாகும் என்று ஹிராக்கில் அபூஸப்யா னிடம் முதலாவதாய்க் கேட்டான். அதற்கு எங்களுள் அவர் நல்ல வமிஷத்தை யுடையவர்தான் என்று சொன்னேன் என்றார். அதன் பிறகு அவருக்கு முன் யாராவது இப்போது அவர் நபியென்று சொல்கிற சொல்லிச் சொல்லியிருக்கின்றார்களா என்று கேட்டான். இல்லையென்று சொன்னேன் என்றார். அதன் பின்னர் அவருடைய பிதாமார்களில் யாராவது அரசாயிருந்திருக்கின்றார்களா என்று கேட்டான். இல்லை யென்றேன் என்றார். பெயர்ந்தும் மனிதர்களில் தனவான்கள் அவரைத் தொடருகிறார்களா அன்றி ஏழைகள் தொடருகிறார்களா என்று கேட்டான். ஏழைகளே என்று சொன்னேன் என்றார். திரும்பவும் அவர்கள் பெருகிவருகின்றார்களா வென்று கேட்டான். அவர்கள் பெருகியே வருகிறார்கள் என்று சொன்னேன். என்றார். பிறகு அவருடைய மார்க்கத்தில் புகுந்த பின் யாராவது அதை வெறுத்து மீண்டு விடுகிறார்களா வென்று கேட்டான். அப்படியில்லை யென்று சொன்னேன் என்றார். அதன் பின் அவர் ஒன்றைச் சொல்லு முன்னமே. அது பொய்யாயிருக்குமென்று சந்தேகம் கொள்வீர்களா என்று கேட்டான். இல்லை யென்று சொன்னேன் என்றார்.

அதன் பின்னால் சகிமேசம் செய்வாரா என்று கேட்டான். அப்படிச் செய்யார் என்று சொல்லியும் நாங்கள் ஒருகாலத்திலாவது அவர் அப்படிச் செய்திருப்பதாகக் காணவே இல்லை யென்று சொன்னேன் என்றார். இதை யல்லாமல் வேறொன்றை அங்கு சொல்ல எனக்குக் கூடியதாயிருக்கவில்லை என்று அபூஸப்யான் சொன்னார். இனி அவரோடு நீங்கள் போர் செய்தீர்களா வென்று கேட்டான். ஆம் என்று சொன்னேன் என்றார். நீங்கள் அவரோடு செய்த போர் எவ்வாறானது என்று கேட்டான். ஒருநேரம் எங்களை அவர் வெற்றி பெறுவார் மறு நேரம் அவரை நாங்கள் வெற்றி பெறுவோம் இப்படியே எங்கட்கும் அவருக்கு யிடையில் சம்பவித்த போரில் நடைபெற்றது என்று சொன்னேன் என்றார். அதன் பிறகு, உங்களுக்கு என்ன கருமத்தைக் கொண்டு ஏவுகிறார் என்று கேட்டான். ஒரே நாயனான அல்லாவை வணங்குங்கள், அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்காதேயுங்கள், உங்களுடைய முற்பிதாக்கள் சொல்லி வந்ததைவிட்டு விடுங்கள் என்றும், தொழுகை, உண்ணமை, கற்பு சேர்ந்து நடக்குதல், ஆதியாம்வைகளைக் கையாடி வருவது கொண்டும் எங்களுக்கு ஏவுகின்றார் என்று சொன்னேன் என்றார். அப்போது ஹிராக்கில் அரசன் தன்னுடைய துவிபாஷிகனுக்குக் சொன்னான் அவருக்கு நீர் சொல்லும், உம்மிடம் அந்த நபியுடைய வம்மிஷத்தைக் குறித்துக் கேட்டதற்கு அவர் உங்களில் நல்ல வம்மிஷபதியென்று சொன்னார், அப்படியே நகுல்லமார்கள் அவர்களுடைய கூட்டத்தின் நல்ல வம்மிஷத்திலேயே அனுப்பப்படு

வார்கள். உங்களில் யாராவது இந்த நபிய் யென்ற சொல்லை இற்றைக்கு முன் சொன்னதுண்டா வென்று வினவ இல்லை யென்றீர். அவருக்கு முன்னிதாய் யாரும் இவ்விதம் நபிய் யென்று சொல்லியிருப்பின், அவருக்கு முன் சொல்லப் பட்ட சொல்லைத் தொடர்ந்து சொல்கிற மனிதன் என்று சொல்வேன். அது அப்படியுமில்லை. அவருடைய முற்பிதாக்களில் யாராவது அரசராயிருந்திருக்கின்றார்களா வென்று கேட்க இல்லையென்றீர். அவருடைய முற்பிதாக்களில் யாராவது அரசராயிருந்திருப்பின், அவரது தகப்பரின் அரசாங்க உரித்தைத் தேடுகிற மனிதன் என்று சொல்வேன். அங்ஙனமுமில்லை. அவர் ஒன்றைச் சொல்ல முன்பொய் சொல்வார் என்று சந்தேகப் படுவீர்களா என்று கேட்க இல்லை யென்றீர். நிச்சயமாய் அவர் மனிதர்கள் பேரில் பொய்யைப் பரத்தவும், அல்லாவின்பேரில் பொய் சொல்லவும் வந்தவர்களல்லையென்று நான் அறிவேன். தனவாங்கள் அவரைத் தொடர்கிறார்களா ஏழைகள் தொடருகிறார்களா என்று கேட்க, எளியவர்களே அதிகமாய் அவரைத் தொடருகிறார்கள் என்று சொன்னீர். எளியோர்கள் தான் மறகூல் மார்களை முதலாவதாய்த் தொடருகிறவர்கள். இனி அவர்கள் நாளாந்தம் பெருகிவருகின்றார்களா குறைந்து வருகிறார்களா வென்று கேட்க பெருகியே வருகின்றார்கள் என்று சொன்னீர். அங்ஙனமே ஈமானின் கருமம் அது பூரணபருவம் அடையும் வரையும் பெருகியே வரும், அவரது மார்க்கத்தில் புகுந்த பின்னர் அதை வெறுத்து யாராவது மீண்டதுண்டா வெ

ன்று கேட்க அப்படி இல்லையென்றீர். அங்ஙனமே ஈமா¹னாகிறதது அதன் மகிழ்ச்சி இருதயங்களைக் கலந்தபோது ஒருவனும் திரும்பமாட்டான். அவர் சதிமோசன் செய்வாரா வென்று கேட்க அப்படி ஒரு போதுள் செய்யார் என்றீர். அங்ஙனமே மறகூல் மார்கள் ஒரு போதும் சதிமோசன் செய்யார்கள். என்ன கருமங்களைக் கொண்டு உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்று கேட்க அல்லாவை வணங்கவும் அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்காதிருக்கவும் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்றும் விக்கிரக வணக்கங்களை விட்டும் உங்களை விலக்குகின்றார் என்றும் தொழுகை உண்மை கற்பு ஆகியாம் வைகளைக் கொண்டு உங்களுக்கு ஏவுகின்றாரென்றும் சொன்னீர். நீர் சொல்லியது உண்மையா யிருப்பின் என்னுடைய இவ்விரு பாத மிருக்கும் நகரை அவரே பின் வீரங்காலத்தில் கைவசப் படுத்துவார். அவர் உங்களிடம் இருப்பார் என்று எண்ண விடமில்லை. நிச்சயமாய் அவர் அந்த ஊரை விட்டும் வெளிப் பட்டிருப்பாரென்று நினைக்கின்றேன். எனக்கு அவர்களைப் போய்ச் சேரக்கூடுமாயின் அவரது சந்திப்பை யுவந்திருக்கிறேன். அவரிடம் நானிருப்பின் அவரது இரு பாதங்களைக் கழுவுவேன் என்று “ஹிரக்கில்” அரசன் சொல்லி நபிகுணையகம் அனுப்பிய கடிதத்தைக் கொண்டு வரும்படி கட்டளை பண்ணினான். அது “புஸ்ரா” வின் தேசாதிபதிக்கு ‘தஹியத்தென்பவர் மூலமா யனுப்பப் பட்டிருந்தது. அக் கடிதத்தை மேற் குறித்த தேசாதிபதி “ஹிரக்கில்” வசம் கொடுக்க அதை வாசித்துப் பார்க்கும் போது

அதி லெழுதப் பட்டிருந்ததாவது:—

மகா இரக்கமும், தயாளமுமுள்ள அல்லாவின திருநாமங்கொண்டு.

இது அல்லாவின அடிமையும் அவனது மருலுமான முகம்மதில் நின்றும “ஹம்” நகர மகா அரசான ஹிரக்கிலுக்கு. ஈடேற்ற மாகிறது நல் வழியைத் தொடர்ந்தவனுக்கே.

பின்பு, இஸ்லா மார்க்கத்தில் உம்மை அழைக்கிறேன், இஸ்லாமிலாகுக. நீர் காக்கப்படுவீர் உமக்கு இரண்டு விடுத்தும் அல்லா கூலிதருவான். நீர் பிற்கால வெட்டிச் செல்லுதில், ஹம் நகர ரணைவருடையவும் பாவதோஷமாகிறது உம்மிலே விழும். வேதத்தையுடையவர்களை எங்கட்கும் உங்கட்கும் இடையே உள்ள சரியான “கலிமா” விலவாருங்கள். அதாவது அல்லாவே அல்லாமல் வேறொன்றையும் நாங்கள் வணங்குவதில்லை. அவனுக்கு யாதொன்றையு மிணையாக்குவது மில்லை. எங்களுள் சிலர் சிலரை அல்லாவொருவனை யன்றித் தெய்வங்களாக எடுத்துக் கொள்வதும் வேண்டியதில்லை. ஆகவே வேதத்தையுடையவர்கள் பிற்கால வெட்டிப் போவார்களாயின் முஸ்லிம்களே நிச்சயமாய் நாங்கள் முஸ்லிம்களென்று சாட்சி பகருங்கள் என்றிருந்தது.

அபூஸாப்பயான் சொன்னார், அந்தக் கடிதத்தை ஹிரக்கில் வாசித்து முடிந்த பிறகு அவனிடத்தில் பல சத்தங்கள் அதிகப்பட்டன. எங்களைப்போகும்படி உத்தரவளித்தான். நாங்கள் வெளியே வந்த பிறகு என்னுடைய தோழர்களுக்குச் சொன்னேன் முகம்மதின் கருமம் “பனி அஸ்பர்” அரசனைப்பயமுறுத்தியது. ஆகவே

அல்லாஹுத்த ஆலா இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் அவனைப் புகுத்தினென்று இனிவருங்காலத்தில் வெளிவருமென்பதாய் எண்ணியிருந்தேன்.

ஹிரக்கிலாகிறவன் சாமதேசநஸாறுக்களுள் மிகவும் பாண்டித்தியமுடையவனுயிருந்தான். அவன் ஈலிய்யாவுக்குவந்த பின் மனக்கெட்டவனுயிருந்தானென்று ஈலிய்யாவையுடைய “இபுனுநாத்தூர்” சொல்லியிருப்பது மன்றி அவனுடையமந்திரி மாரில் ஒருவா உம்முடையபோக்கும் கூடாததாயிருக்கின்றது என்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றார். ஹிரக்கிலோ நட்சேஸ்திரக குறிப்பில் மிகவும் சாமாத்திய முடையவனானால், ஹிரக்கில் சொன்னான் இன்றிரவு நட்சத்திரங்களிலே நோட்டமாய் நான் பார்த்தபோது கத்தனா செய்யும் ஓரசர் வெளிப்பட்டிருப்பதாய்க் கண்டேன். இந்த உமமத்துகளில் கத்தனாச் செய்பவர்கள் யாராவதுண்டா வென்று கேட்டான். அதற்கு எஹூதிகளை அல்லாமல் கத்தனாச் செய்பவர்கள் ஒருவருமில்லை. அவர்களின் காரியகருமங்கள் உம்மை கவலைப்படுத்த வேண்டியதில்லை யென்று அவர்கள் சொன்னது மல்லாமல், எஹூதிகளைக் கொலைசெய்யும்படி உம்முடைய அரசாங்கத்துக்குரிய பட்டணங்களுக்குக் கடிதமூலமாய்த் தெரிவிய்யுமென்றுஞ் சொன்னார்கள். அங்ஙனம் நடந்தேறிவரும் சமயத்தில் மருலுல்லாஹி சல்லல்லாஹு அலைகிவ சல்லம் அவர்களின் காரியா கருமங்களை நன்கு அறிந்த ஒரு மனிதனை “கஸலான்” அரசன் “ஹிரக்கில்” சமு கத்துக்கு அனுப்பிவைத்தான். அப்போது அவரின் மூலமாய் நபிகள் நாயகமவர்களின் கருமங்களை

அறிந்த பின் இவரையழைத்துப் போய் “கத்தஞ்சு” செய்திருப்பவரா இவா என்று பாருங்களை எனச் சொன்னான். அவரையழைத்துப் பார்த்து கத்தஞ்சு செய்திருப்பவர் என்று சொன்னார்கள். அறபிகளைப்பற்றி ஹிரக்கில் கேட்டபோது அவர்கள் யாவரும் கத்தஞ்சு செய்திருப்பவர்கள் என்று சொன்னார். அப்போதையில் இவர்கள் இந்த “உமமத்து” மார்களின் அரசர் நிச்சயமாய் அவர் வெளிப்பட்டாரா என்று நபிரையகத்துக்கு ஹிரக்கில் சொல்லி நாமிய்யாவி லுள்ள தனது சிநேகிதரொருவர் கலவி ஆராய்வில தனக்குச் சரியானவனாயிருந்தா ராதலால அவருக்கோ கடிதம் அனுப்பி விட்டு “ஹிமமஸுக்குப்” பிரயாணப்பட்டான். பிறகு தன்னுடைய சிநேகிதரிவிருந்து நிச்சயமாய் அவர் நபி யென்று ஹிரக்கிலுக்கு மாறுத்தாரம் வந்தது. அப்போது, நாமிலுள்ள கணவாங்களுக்கு ஹிமமஸில் ஒரு மண்டபங்கடும் படியும் அதுககு நாலாபக்கங்களில் வாசல்கள் வைக்கும்படியும் உததர வளிததான். அங்ஙனஞ் செய்து முடிந்த பின் நாம் நகர வாசிகளை அங்கு வரவழைத்து வாசல்கள் யாவையும் மூடச் செய்து அவர்களை விழித்து நாம் நகரவாசிகளை ஈடேற்றம் பெறுதலும் நோவழி பெறுதலும் நீங்கள் உங்களது அரசாங்கத்தை நிலைப்படுத்திக் கொளதலும் உங்களுக்கு வேண்டுமாகில் இந்த நபிககு “பைஅததுசு” செய்யுங்கள் என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லவே அவர்களனைவரும் காட்டுக் கழுதைகளின் சத்தங்களை நிகர்த்துச் சத்த மிட்டுக் கொண்டு வெளியே போக வாசல்கள் யாவும்டைகப் பட்டிருந்

தன. அதைக் கண்ட ஹிரக்கில் அந்தக் கூட்டங்கள் ஈமான் கொள்வதைத் தடுத்த நம்பேறு இழந்து போவதைக் கண்டு மீண்டுந்தன் சமூகத்தில் அவர்கள் யாவரையும் அழைத்து ஹிரக்கில் சொன்னதாவது உங்களுடைய மார்க்கத்தில் எத்தகை நமபிக்கையோடு உரன் பிலனாய் நிர்கின்நீர்க ளென உங்களைப் பரிசோதித் தற்காகவே இவ்வாறு சொன்னேன். நீங்களோ கூடியளவு மிக உரன்பிலனாய்த்தான் உங்கள் மார்க்கத்தில் நிர்கின்நீர்க ளெனக் கண்டு கொண்டேன் என்று சொன்னான். அப்போதையில் அவர்கள் யாவரும் அவனுக்குத் தக்க மரியாதை செய்து அவனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இதுவே ஹிரக்கிலின் முடிவான காரிபமா யிருந்தது.

(இன்னும் வரும்)

மேன்மை தங்கிய் செய்யு அப்துல்லா குயிலியம்

—:0:—

இச்சஞ்சிகையின் முற்பக்கத்தில் தரப்பட்டிருக்கிற பிரதி விம்பப்படம் மேன்மை தங்கிய் செய்யு அப்துல்லா குயிலியம் அவர்களுடையது. அத்துரைமகன் பரிகத்த முள்ள இஸ்லாமார்க்கத்தை யனுசரித்துத் தம்போது ஸிவர்பூல் பட்டணத்தில் ஓர் பள்ளிவாசலமைத்து இஸ்லா மார்க்கத்தை பிறிட்டிஷ் சாகியத்தாருள் பரப்பிவருகிறது வாசிப்பவர்கள் அறிந்த விஷயமே.

மெஸ. டப்ளியு. எச். குயிலியம் மான்கஸ் மமிசத்திலுள்ள வோர் லொலிஸிற்றர், இஸ்லாமார்க முன் வஸலியன் பிரிவைச் சேர்ந்த வோர் கிறிஸ்தவராயிருந்தனர். ி

யாயதூர்தாரின் தொழில் செய்கிறவராயிருந்த தோடு பற்பல சாஸ்திரங்களையும் கற்ற நியூனாராயும் இருந்தனர். அவர் மதுவிலக்குக் கூட்டத்தில் ஓர் பிரதான அங்கத்தவராயிருந்து மதுபான மருந்தாதிருப்பதைக் குறித்துப் பல முறை பிரசங்கித்தனர். அவர் 1881ம் ஆண்டு தமது சுகத்துக்காய் மொறக்கோவுக்குப் பிரயாணஞ்செய்தனர். அவர் ஜிப்ராலிவிருந்து மஃரிபு தேசத்துக்குப் போன கப்பலிலிருந்த ஹஜ்ஜாஜிகள் தொழுக்கையின் நோமானவுடன் ஒருசெய்து கொண்டு கப்பலின் தட்டில் தொழுத்தையும் தங்களைச் சுற்றியிருந்த அன்னிய மனிதர்கள் தங்கள் மீதெறிந்த தூதனமான பார்வைகளைக் கவனியாக வரர்களாக விருந்ததையும் கண்ட மெஸ் குயிலியம் அந்த மனிதர்களை அந்த மட்டு எழுப்பி விட்ட மார்க்கத்தில்தம் ஏதும் உண்மையிருக்க வேண்டுமென்று நம்பினர். அவர் தன் ஜீருக்குப் போனபொழுது அங்கு செய்கு அப்துல்லா வென்றவோர் அறபியோடு நேசமாகி அவரிடம் இஸ்லாமார்க்கத்தைப் பற்றி விசாரித்த பொழுது அவர் இஸ்லாமார்க்கத்தின் மேன்மைகளை மேற்படி இங்கிலீஷ் துறைமகனுக்கு எடுத்துக்காட்டினர். கிறிஸ்து மார்க்கம் யூதமார்க்கத்திற்குப்பின்வந்ததால் அது யூதமார்க்கத்தைப் பார்க்கிலும் விசேஷமானதென்று கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாசிக்கிறபடியே கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்குப்பின் கொடுக்கப்பட்ட இஸ்லாமார்க்கம் அதைப்பார்க்கிலும் நல்ல தென்று முஸ்லீம்கள் விசுவாசிக்கின்றார்களென்று ஹாஜி அப்துல்லா சொல்லியது குயிலியம் துரையுடைய மனதில் பதிவானதோடு அவர் இஸ்லாமார்க்

கத்தைக் குறித்து ஆராயச் செய்து விட்டது. அது முதல் மெஸ் குயிலியம் குறுஆனையும் வேறு இஸ்லாமார்க்க தூற்றையும் படிக்கத்துவங்கி இரண்டு வருடத்தின் பின்பு இஸ்லாமார்க்கத்தையனுசரித்தனர்.

தாம் இஸ்லாமார்க்கத்தை விவர்பூவில் முதல்போதித்த தன்மையைக் குறித்து மெஸ். குயிலியம் சொல்லியிருக்கிறதாவது—

“நான் மதுவிலக்குச் சங்கத்துக்கு மதுவிலக்கைக் குறித்துப் பிரசங்கிக்கும் பொழுது எனது புதிய மார்க்கத்தை வெளி விடாது உலகத்தை வெறியற்ற தன்மையில் வைத்தற்கு இஸ்லாத்துக்குள்ள தத்துவத்தை யெடுத்துக்காட்டினேன். பிரசங்க முடிந்த பிறகு எனக் கன்னியான வோர் மனிதன் இஸ்லாமார்க்கத்தைக்குறித்துப் பல கேள்விகளைக் கேட்டனன். யான் அறிந்தவற்றைச் சொன்னேன். நான் சொல்வது வுண்மையாயிருப்பின் நானேன் இஸ்லாமார்க்கத்தை யொப்புக்கொள்ளவில்லையென்று அந்த மனிதன் வினவினன். நான் அதையொப்புக்கொண்டு முஸ்லீமாயிருக்கிறேனென்று கூறினன். தாமும் அவ்வாறே ஒரு முஸ்லீமாயிருக்கச் சம்மதமென்று அவர் தெரிவித்தனர். நான் அதற்குப்பின் மேற்படி பிரசங்கத்தைப் பலமுறை பிரசங்கித்தேன். இன்னும் இருவர், ஓர் ஆணும் ஓர் பெண்ணும், எவ்வோடு சேர்ந்தார்கள். நாங்கள் நால்வருமே சிவர்பூவில் முஸ்லீம் நங்கத்தை ஸ்தாபித்தோம். இப்பொழுது (1904ம் வரு) சிவர்பூவில் 300 முஸ்லீம் குடிஜனங்களிருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் 200 பேர்கள் இஸ்லாமார்க்கத்தையனுசரிக்கும் இங்கிலீஷியர்கள். மேலும் இங்கிலாந்தின் ப

ல பாகங்களில் வசிக்கிற முஸ்லிம்கள் எங்களோடு வனக்கத்திற் சேருதற்காய் வருகின்றார்கள். இவர்களுட்கிலர் பிறிட்டிலியர், சிலர் இஸ்லாமார்க்கத்திற் பிறந்தவர்கள். அவர்கள் பிறிட்டிலிய அரசாட்சியின் சேவகத்தி லிருக்கின்ற வேர் பிறுண்டிய பிரபுவும், நாலுடகடர்கலும், இரண்டு லாயர்களுர், ஒரு பெரிஸ்தருயிருக்கின்றார்கள். முன் சொச்சுப் இன்சிலண்டு கோயிலில் குருவாயிருந்த மெஸ். எச். எச். ஜோன்ஸன் முஸ்லிமாகி தற்போது கயரோவில் ஓர் பத்திரிகையின் அதிபராயிருக்கின்றனர். நாங்கள் எங்கள் மார்க்கத்துக்கு மனிதர்களை வாங்குகிறதில்லை. மெத்த வெளியவர்களில் நின்றும் எங்களுடையவரு மில்லை. மனிதர்கள் அவ்சரத்தோடு இஸ்லாமாசிறதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. இந்த 200 பிறிட்டிலிய முஸ்லிம்களும் கபியின் கற்பனைகளைச் சுத்தமாய்ச் சைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பலபெண் விவாகத்தைக்குறித்து விசாரிக்கின்றீர்கள். அதைக் கொஞ்சம் விளக்கப்படுத்த வேண்டும். பலபெண் விவாகத்தை யெங்கள் கபிகற்பிக்கவில்லை. அது சில பொருத்தங்களோடு இடவசாடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்று ளொன்றாகிது வெரு மனிதன் ஒன்றுக்கதிகமான மனைவிகளை விளக்கஞ் செய்தால் அவன் எல்லோரையும் ஒரேவித அன்போடும் பட்சத்தோடும் நடத்த வேண்டுமென்றதே. பலபெண் விவாகத்தைக் குறித்த இஸ்லாமார்க்கச்சட்டம் சரியான தென்றே யான் கம்புகின்றேன். இங்கிலாந்தில் பலதீமைகள் இருக்கின்றன. அவை பலபெண் விவாகம் நடக்கிற தேசங்களில் அறியப்பட்டவைகளல்ல. கண்டி

ப்பாய்க் கிரமப் படுத்தப்பட்ட இஸ்லாம் தேசங்களின் பலபெண் விவாகம் கிறீஸ்தவரின் பட்டணங்களின் சாபமாயும் இஸ்லாத்தில் அறியப்படாததாயும் இருக்கின்ற கலப்பான பலபெண் விவாகத்தைப் பார்ச்சிலும் அதிக கொஞ்சமாய்ப் பெண்களுக்குப் பங்கத்தையும் ஆண்களுக்கு கல்டத்தையும் கொடுக்கின்றது என்று கேள் தேலர் கோயிற் சங்கத்தில் 1887-ம் ஆண்டு கூறியது தங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கிறதா? அவர் சொல்லியதை யான் ஒத்தாக்கொள்ளுகின்றேன். இஸ்லாமார்க்கத்தை யனுசரித்த கான்கு இங்கிலீஷியர்கள் பலபெண் விவாகஞ் செய்திருப்பதை யான் அறிவேன். ஆனால் இங்கிலீஷ் சட்டப்படி இரண்டாவது பெண் மியாமானவளல்ல".

சிலவருட்களின் முன் அமீகுல் மூமினீனும் கலீபுல் இஸ்லாமுமாகிய துறுக்கிய சுல்த்தான் அவர்கள் தம்மைச் சந்திக்கும் படி மெஸ். குயிலியைக் கேட்டுக் கொண்டதால் அவர்கள் இஸ்லாமுக்குப்போய் சுல்த்தான் அவர்களுடைய யில்லுஸ் மானிகையில் வசிக்கிறார்கள். மேற்கு ஆபிரிக்காவில் லேகோஸ் பட்டணத்தில் முகம்மது சித்தா லென்ற வேர் காப்பிரித்தனவான் பள்ளிவாசலொன்று கட்டிய பொழுது அதை சுல்த்தான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் படிக்கும் அப்பரோபகாரியைக் கணம் பண்ணுமாறு சுல்த்தான் அவர்களை வேண்டிக் கொள்ளும் படிக்கும் அத்தேச முஸ்லிம்கள் மெஸ். குயிலியம் அவர்களைக் கேட்டார்கள். இதை யவர் சுல்த்தான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்த பொழுது சுல்த்தான் அவர்களிடமிருந்து வந்த வுத்தரத்தில் மெஸ். குயிலியம்

வியம் தாமே சுல்தானிடமிருந்து மேற்படி பரோபகாரிக்கு வோர் சீர்த்தி முத்திரையும் பட்டமும் கிடைத்துக்கொண்டு லெகோசுக்குப் போகும் படி கேட்கப்பட்டிருந்தார். அந்தக்கடிதத்தில் மெஸ். குயிலியம் "செய்கு அப்துல்லா குயிலியம் பிரிட்டிஷ் தீவுகளின் செய்குல் இஸ்லாம்" என்று காட்டப் பட்டிருந்தனர். மெஸ். குயிலியம் தற்போது மிக்க பிரதானமான வோர் முஸ்லிமாய் இருக்கின்றாராகள். 1899ம் ஆண்டு அவர்களை இங்கிலாந்திலுள்ள முஸ்லிம்கள் தம் செய்காய் நியமித்தார்கள். பிரிட்டிஷ் தீவுகளின் செய்காக சுல்தான அவர்கள் அவரைக்கற்பித்தார்கள். பெர்ஷிய சாவும் அபுகானிஸ் தான் அமிரும் அவரை யவ்வாறே அழைத்திருக்கின்றார்கள்.

சில வருடங்களின் முன் அபுகானிய இளவரசர் நன்றுல்லாகான் அவர்கள் இங்கிலாந்துக்குப் போனபொழுது அவரிடம் காலஞ்சென்ற அமிர் அப்துல் மகுமான் அவர்கள் 2500 பவுண்டும் ஓர் கண்ய தொப்பியும் குயிலியமுக்கு வெகுமதியாய் அனுப்பி வைத்தனர். ஆகிலும் அப்பணத்தை குயிலியம் துரை பள்ளி வாசலுக்குக் கொடுத்து விட்டனர். மாட்சிமை தங்கிய சுல்தான் அவர்களால் தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வோர் சிறப்பான அங்கியை மிக்கப் பெருமை யுள்ள வுடைமையாகப் பாவிக்கின்றார். அவர் லெகோலில் பிரசங்கிக்கையில் 10,000 முஸ்லிம்கள் அவரைச் சுற்றி யிருந்து அவரின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் பற்பல பாஷைகளைப் பேசுகின்றவர்கள் ஆதலின் யவர்களுக்கு மெஸ். குயிலியமின் பி

ரசங்கம் ஆறு அவிபாஷிகர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. "லோர் பி ஸ்ரன்லி மவுத்தான பொழுது மெஸ். குயிலியம் லண்டனுக்கு வந்திருக்கையில் அவருக்கும் ஓர் பத்திரிகைக்காரனுக்கும் இடையில் இஸ்லாமார்க்குத் தைக் குறித்து சம்பாஷணை கடைபெற்றது. முஸ்லிம்கள் அல்லாகுத்த ஆலா வொருவனென்றும் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவாகளும் சலா அலைகிஸ்ஸலாம் முஸா அலைகிஸ்ஸலாம் முதலியவர்களும் அல்லாகுத்த ஆலாவின் தூதர்களை என்றும் விசுவாசிக்கிறார்களென்றும் ஒருவருக்கொருவர் சங்கை செய்யுகின்றார்களென்றும் ஒருவரை யொருவர் சகோதரர்களாய்ப் பாவிக்கின்றார்களென்றும் குயிலியம் துரை சொன்னபொழுது சிந்திருத்தமற்ற முஸ்லிம் தேசங்களைக் கவனிக்கும்படி மேற்படி பத்திரிகைக்காரர் கேட்டனர்.

"அத்தேசங்கள் அளி இராணியின் காலத்தில் இங்கிலாந்து இருந்த விதமே இருக்கின்றது. இன்று துறுக்கியின் சட்டம் இருக்கின்ற தன்மையைப் பார்க்கிலும் அதிக கொடிய தன்மையில் உங்களின் கிறிமினல் சட்டம் நறுவருடங்களுக்கு முன் இருந்தது. இங்கிலாந்தை இன்று நாங்கள் காண்கிற தன்மையில் மேல்வேயும் அது நேசமுள்ள வுறவாடுதலுக்குக் கொடுத்த இலகுவுமே கொண்டு வந்தன. இப்பொழுதே மேல் பாதைகள் துறுக்கியில் திறக்கப் படுகின்றன. அவை கட்டுப்பாடின்றி ஐம்பது வருடம் போக்குவரவு செய்யும் வகையில் பொறுங்கள். அப்பொழுது நாங்கள் காண்போம். இங்கிலாந்திலிருப்பதுபோல முஸ்லிம் தேசத்தில் அதிகப்பற்றான ஜனங்களை அ-

முமையாக்கத் தக்க குடியும் சூது ம இல்லையென்பதை நினைவுகூறும். இல்லராம் மதுவிலக்குள்ள வேசர் மார்க்கம்” என்று குயிலிய ம விடை பகர்ந்தனர்.

“வளர் பிறையின் அதிகாரத் தின் கீழுள்ள தேசங்களில் அறியாமை பரந்திருப்ப தென்ன” வென்று பத்திரிகைக்காரர் வின வினர்.

“எங்கள் வேதப்படி யொவ்வொ ருமனிதனும் வாசிக்கவும் எழுத ியும் பழிற்றப் பட்டிருப்பதோடு அவர்கள் மற்றவர்கள் மீது சு மையாய்த் தக்காது தம் சீவனத் தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுதற் குத் தொழில் கற்றிருக்கவும் வே ண்டும். இச்சட்டம் உயர்தரமான வர்கள் முதல் கீழ்தரமானவர்க ள் வரையில் பரந்திருக்கின்றது. துறுக்கி சுலத்தான் அவர்களுக் குப் பூட்டுச் செய்யும் தொழில் படித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. மு ஸ்லீம்களுக்கு அருமையுள்ள சி ல முது மொழிகளைச் சொல்லுகி றேன். “கல்விமானின் மை பிரா ணத்தியாகி (சுஹதா) யின் இரத் தத்தைப்பார்க்கிலும் பெறுமதியு ள்ளது”. தொட்டிலிலிருந்து க பறுவரையில் கல்வியைப் படியுங் கள்”. “நீ இயற்கையையும் இயற் கையின் சட்டங்களுையும் எந்த ம ட்டு அதிகமாய் அறிந்திருக்கின் றாயோ அந்தமட்டு அதிகமாய் ஆண்டவனையறிவாய்”. இஸ்மா மென்பது அறிவின்மையென்று ஜனங்கள் சொல்வது பொய்யெ ன மேற்படி காரியங்கள் அத்தாட் சிப் படுத்துகின்றன” என்று மெஸ். குயிலியம் கூறினர்.

“முகமமதை நபியாய்க் கொ ண்ட தேசங்களில் பெண்களின் நிலைமையைப் பாரும” என்று ப த்திரிகைக் காரர் பகர்ந்தனர்.

“நபியின் காலமுதல் நபியை ப் பின் பற்றியவர்கள் அரசாட்சி செய்த தேசங்களில் பெண்கள் இத்தேச பெண்களுக்குள்ள உரித் துகளையும் அத்தாட்சிகளையும் அ னுபவித்துவந்தார்கள். முஸ்லீம தேசங்களிலே பலபெண்விவாக ம் பரந்தில்லை. ஆகிலும் அதுவுள் ளவிடத்தில் இத்தேசத்திலும் கி லீஸ்தவர்களின் வேறு தேசங்களி லும் இருக்கின்ற விதமான ஓர் இ ழிவான கூட்டம் மனிதர்களுக்கி டையிலுண்டாகிற்றதை பலபெ ண் விவாகம் தடுத்துக் கொள்ளு கிறது. இஸ்லாம் பல பொருட்க லப்புள்ள வேத சாஸ்திரம் அல் லது குருத்துவ மில்லாத அப்பி யாசத்திற்குரிய வேர் உன்னத மான மார்க்கம்” என்று செய்கு ல் இஸ்லாம குயிலியம் துரை மொழிந்தார்கள்.

விவரப்பூல் பள்ளிவாசலைச் சேர்ந்த பிரசங்க மண்டபத்தில் குயிலியம் துரையும் அவரின் தோழர்களான மற்றும் முஸ்லீ ம்களும் இஸ்லா மார்க்கத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கித்து எங்கள் பரி சுத்த மார்க்கத்தை பிறிட்விஷிய சாகியத்தாரூள் பரப்புகின்றார்கள. மேலும் முஸ்லீம்களைப் பற்றி யும் விசேஷமாய்த் துறுக்கியரை ப் பற்றியும். சுலத்தான் அவர்க ளைப் பற்றியும் இங்கிலீஷியர்கள் கொண்டிருக்கின்ற தப்பான எ ண்ணங்கள் மெஸ். குயிலியம் அவர்களின் பிரயோசனமுள்ள பிரசங்கங்களால் நீக்கப் படுகின்ற ன. மெஸ். குயிலியம் பலமுறை சுலத்தானவர்களைச் சந்தித்திருக் கின்றார்.

வெற்றியுள்ள உதுமானியர்.

—:0:—

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பா முழுவதற்கும் ஓர் வீரத்தாள் காலமா யிருந்தது. ரோமன் இராச்சியத்தின் தத்துவம் குறையவே இற்றுவியிலும் ஜர்மனியிலும் பிரத்தியேகமான அரசாட்சிகளுண்டுபட்டன. ஸிவில்கயாதீமை அதிகப்பட்டதின் பலனாய் மனிதர்களின் கருத்துகள் விரிந்து பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இங்கிலாந்தில நோர்மன் சாகியாரும் ஸ்க்லன் சாகியாரும் கடைசியாய் ஒரே ஜனங்களை விட்டார்கள். அவர்களின் கீழ்க்கியதகைப் பலப்படுத்துவதே அரசாட்சியின் பணிவிடையாயிருந்தது. மகனசாற்றா (மகாசாதன பத்திரம்) கையெழுத திடப்பட்டு முதலாவது பார்லிமென்ட் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கிழக்கிலே பரிசுத்த பட்டணமாகிய பைத்துல் முகத்தினைப் பிடிப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட யுத்தம் கிறிஸ்தவர்களின் தோல்வியில் முடிந்தது. கடைசியான சிலுவைச் சண்டை லேன்று லுவில் அரசரால் மின்று மமலுக்குகளுக்கெதிராய் நடத்தப்பட்டு அவ்வரசரும் அவரின் பேர வீரர்களுக்கெதிராகையப் பிடிக்கப்பட்டார்கள். கிழக்கிலே இழக்கப்பட்டது மேற்கிலே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கலைவின் பெரிதான ண்டு அரசர் ஸ்பேனில் அறபிகளிடமிருந்து பட்டணத்தின் பின் பட்டணமாய் வெற்றி கொண்டனர். அப்பொழுது அறபிகள் கிறண்டாவில் தங்களின் கடைசியான கோட்டையை யரணித்து அதில் இன்னும் இருநூறு வருடம் நின்றார்கள். ஒருகாலத்தில் அறபிகளின் பிரியமான மாகாணமாய்

ருந்த ஸிஸிலி தற்போது பிரான்சேத சம்பவங்கள் நடக்கும் தலமாயிருந்தது. மன்பிரிட் என்பவர் அன்ஜோவின் சவுன்று சர்லஸால் கொல்லப்பட்டார். சர்லஸின் நிஷ்டரம் வெபர்ஸ் யுத்தத்திற்கும் இரண்டு ஸிஸிலிகளின் இராச்சியத்தை யமைத்தற்கும் காரணமாயிருந்தது. ஐரோப்பா முழுவதும் இராசாவக மாறுதலென்னும் மதுபானத்தால் வெறிக்கச் செய்யப்பட்டிருந்தது.

அந்த வீரத்தாந்த முள்ள நூற்றாண்டிலே ஆசியாவும் ஓர் சகிதியான அழிக்கக்க்க கழற்சிக்கடாய்ச் செல்லுகிறதாயிருந்தது. ஜின் கிஸ்கானின் மொண்டோலிய கூட்டங்கள் மத்திய ஆசியாவின் வெளிகளிலிருந்து இளக்கமாய் விடப்பட்டு நீண்டநேரம் அடைக்கப்பட்ட ஜலம் மோத்செல்லவது போல் கதியும் கழற்சியு முள்ள பிரளயமாய்க் கிழக்குத்தேசங்கள் மீது சென்று, போனவிட மெங்கும் அழிவையும் காசத்தையும் உண்டாக்கின. ஜின் கிஸ்கான் மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்கூற்றில் மரணமடைந்தனர். ஆகிலும் அவரின் மக்களும் பேரப்பிள்ளைகளும் அவர்களின் பயங்கரமான பிரதாவின் தகுதியுள்ள சிஷர்களாயிருந்தார்கள். அஞ்ஞாறு வருடகாலமாய் இஸ்லாத்தின் மிக்க பரிசுத்தமான பரம்பரியங்களைச் சுதந்திரக் கொண்ட பகுதாதின கிலாபத்த ஹாலாகுகானின் எதிர்ப்பின் முன் நித்தியமாய் விழுந்தது. கலத்தான் ஸலாஹுத்தீனினதும் அவரின் வமிசுத்தவர்களினதும் வெற்றியுள்ள செங்கோல்ப் பெற்றிருந்த கைகளும் தற்போது கயேரூவையும் திமிஸ்கையும் கீர்த்தியுள்ள பட்டணங்களாகிய மமலுக்கு அரசர்களுக்குடைய வைகளும்

ன அழகிய மாகாணங்கள் மேற்படிக்கானால் தாக்கப்பட்டு அவற்றி லொருபாகம் அவரால் கீழ்ப்படு த்தப்பட்டது. அனேக யுகங்களா ய் ஐக்கோனிய சல்லுக்கு சுல் த்தானைத் தவிர வேறு அரசர் செல்லாத அனற்றேறலிய கண வாய்கள் தற்போது மேற்படி தார்தாரின் குதிரையின் அடியி ன் கீழ் அகிர்த்தன. ஓர் மொன் கோலிய சேனை ஐரோப்பாவுக்கு ஐர்மனியாவையில் சென்று ஹன் கேரிபைச் சூமையாடி லீக்னிம் ஸைக்குச் சமீபத்தில் தீயுற்றனி ய பட்டத்துக்குரியவர்களைத்தோ ல்விராக்கி விட்டு ஐரோப்பாவின் கவர்ச்சிகளை யிகழ்ச்சியாய்க் கண் டி தமது கிழக்குத் தேசவனங்களு க்குத் திருப்பதியோடு திரும்பி வி ட்டது.

மொன்கல் சாகியார் பட்டணங்களில் தரித்து இராச்சியங்களை ஸ்தாபிப்பதைப் பார்க்கிலும் நா டிடாடியராய்த் திரிவதைத் தெரி ந்துகொண்டார்கள். தலுடத் த னத்தின் அலை பெருகியது போ ல் வற்றியும் விட்டது. தூர கிழ க்கில் அதன் செல்வாக்கு நீண்ட காலம் தரித்திருந்தது. ஜின்கிலி ன் சந்ததியார் அநேக யுகங்களா ய் சீனாவின் புவன் சக்கிரவர்த்திக ளாயும், துர்கிஸ்தான் காண்களா யும், கோல்டன் ஹோர்டு, கிறீ மியா, காலான் ஆகிய விடங்களின் தலைவர்களாயும் இருந்தனர். அவர்கள் அங்கிருந்து கொண்டு தூ சியாவின் தத்துவத்தைக் கிளம் பவிடாது தடுத்துக் கொண்டிருந் தார்கள். மேற்படி சந்ததியார் சீர்திருத்தமற்ற தன்மையிலேயே அரசாட்சி செய்தார்கள். அவர்க ள் கிலாபத்தின் கீழிருந்த தேசங் களில் நித்தியமான பதிவை யுண் டாக்கவில்லை. அங்கு அறபியரும் பெர்ஷியரும் துறுக்கியரும் ஒரு

வரின் பின் னொருவராய் வெளிப் பட்டுத் தம்முடைய தக்க புத்தி யை வெளிப்படுத்தித் தாம் பெ ற்றுக்கோள்ளக் கூடியவையாயி ருந்த ஞானம், வித்தை, சாஸ்திர ம் ஆகியவற்றை விர்த்திசெய்தா ர்கள்.

உதுமானிய துறுக்கியரின் கோத்திரத்தை யறிதற்குநாங்கள் பழைய சரித்திரத்தைப் பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கின்றது. மத் திய ஆசியாவின் தும் கிழக்கு ஆ சியாவின் தும் பூர்வசரித்திரத்தி லுள்ளது ஏறத்தாள வுத்தேச மே. ஆகிலும் இந்தமட்டும் நிச்ச யம். அதாவது சன்கேரியாவின் வெளியிலும் கோபி என்னும் பெ ரும் வனத்திலும் நாடோடியரா ய்ச் சுற்றித்திரிந்து காலத்துக்கு க்காலம் ஐரோப்பாவின் தும் மே ற்கு ஆசியாவின் தும் ஜனங்கள் திமிர் கொள்ளச் செய்த கோத்தி ரத்தவர்களுள் மொன்கோலியர் துறுக்கியர் என்ற இரு சாகியார் களி ருந்தார்களுள்ளதே. மொன் கோல்சாகியார் ஹியான் தூ எ ன்ற நாமத்தின் கீழ் முதல் முத ல் உலகத்தில் சீனாவில் ஹான் கோத்திரத்தார் அரசாண்டகால த்தில் தோன்றினார்கள். அவர்கள் உயிசர் துறுக்கியர் என்ற துறுக் கிய சாகியத்தைச் சேர்ந்த இரு பிரிவார்களையும் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டார்கள். உயிசர்கடைசியா ய் அந்த ஆளுகையிலிருந்து மீண் டி யூச்சி ஹூன் என்ற நாமன்க களின் கீழ் பக்கிரியாவின் கிறீக் கு இராச்சியத்தைப் பொடியாக் கிவிட்டு பல்சை யிராஜநானியா ய்க் கொண்ட வோர் இராச்சியத் தையமைத்தார்கள். ஹியான் தூ சாகியாரின் தத்துவம் சீனர்க ளால் அழிக்கப் பட்டது. ஆகிலு ம் அவர்களின் தத்துவம் திரும்ப வும் வல்கா நதியிலிருந்து கிழக்

கேபுள்ள வெறுமையான நிலங்களின் அதிகாரிகளான ஜுவான்—ஜுவான்களின் கீழ் 16ம் தூண்களின் துவக்கத்தில் உண்டுபட்ட காலத்திலேயே துறுக்கியர் முதலில் சரித்திரத்திலறியப்பட்டார்கள். அவர்கள் மன்சூரியாவின் எல்லையிலிருந்து கர்பேத்தியன்ஸ் வரையில் ஓர் இராச்சியத்தை யமைத்து திருன்ஸ்க்ஸீயனாவையும் இண்டஸ் நதியவரையிலுள்ள தேசத்தையும் ஆட்சி செய்தார்கள். அவர்களின் தத்துவம் ஸிஹூலுக்குத் தெற்கே ஸமானி கோத்திரத்தை யலமத்த அறபிகளால் அழிக்கப்பட்டது. ஆகிலும் துறுக்கியர் வெறுமையான பயிரற்ற நிலங்களின் அதிகாரிகளையிருந்து ஸமானியருக்கும் அறபு கலீபாக்களுக்கும் போர்வீரர்களைக் கொடுத்தார்கள். அப்போர்வீரர்கள் பிற்காலத்தில் தங்களெஜமான்களைத் தள்ளிவிட்டு கஸனியில் ஓர் கீர்த்தி பெற்ற துறுக்கி வமிசத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். இன்னும் சிலகாலத்துக்குப் பிறகு வேறு கூட்டங்கள் தங்களின் சொந்தத்தலைவரின் கீழ் குரூலானில் தோன்றி ஸல்ஜுக்குகளின் சிறப்பான வீராச்சியத்தையமைத்தார்கள். ஸல்ஜுக்குகள் பதினொன்றாம் தூண்டு முதல் பதினமூன்றாம் தூண்டு வரையில் ஆசியாவில் கலீபாக்களின் தேசத்தில் அதிக பாகத்தை அரசாட்சிசெய்து அனற்ரேவியா மலைத்தொடர்களில் முகம்மதிய ஆளுகையை ஸ்தாபித்து அவர்களுக்குப் பின்வந்த உதுமானியருக்கு வழியை ஆயத்தப் படுத்தினார்கள். அந்தக்காலத்தில் கலீபாக்களின் இராச்சியத்தில் துறுக்கியர் நிறைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் துவக்கத்தில் கைதிகளாய்க் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். அவர்களின் அ

ழகை அறபு இளவரசர்கள் மிகவும் வியந்து கொண்டார்கள். அவர்களின் வீரியத்திற்காய் அவர்கள் கலீபாக்களின் இராணுவத்திற்கே சேர்க்கப்பட்டு பெர்ஷியாவிலிருந்த அவர்களின் அடங்காத பிரஜைகளுக்கெதிராய் அனுப்பப்பட்டார்கள். முன் அடிமைகளாயும், பின் போர்வீரர்களாயும், அதற்குப்பிறகு ஸல்ஜுக்குக் கலீபாக்களாயும் துறுக்கியர் முன்னேறி, ஒக்ஸஸ் நதியிலிருந்து யிஸ்று எல்லைவரையிலும், டாம் இராச்சியத்தின் ஆசிய எல்லைவரையிலும் அறபிகளுக்கும் பெர்ஷியருக்கும் ஒரு காலத்தில் உடைய தாயிருந்த தத்துவத்தைப் பறித்துக் கொண்டார்கள்.

குரூலானிலும் பெர்ஷியாவிலும் இருந்த ஸல்ஜுக்குகள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களையிருந்த குவாரஸயின் அல்லது கீவாவின் ஷாக்களால் தள்ளப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஆரல் கடலுக்கு வடக்கேபுள்ள தேசத்திலிருந்து வந்த கன்கரலிஸ் சாகியத்தார் துறை புரிந்தார்கள். மேற்படி ஷாக்களே தற்கால தூர்குமர்களின் முற்பிதாக்கள். குவாரஸம் ஷாக்கள் தங்களின் பழைய வெஜமான்களின் இராச்சியத்தைப் படிப்படியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு பதினமூன்றாம் தூண்களின் துவக்கத்தில் ஆசியாவில் இஸ்லாத்துக்கு உடையதாயிருந்த வீராச்சிய முழுதையும் தங்கள் துறைத்தனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவருதற்குப் பயமுறுத்தினார்கள். ஆகிலும் அவர்களின் அதிகாரக் களவுகள் நிறைவேறப் போகும் காலத்தில் அவர்களுக்குச் சமீதியான ஆபத்துண்டாகி குவாரஸம் அரசாங்கம் முற்றாய் அழிக்கப்பட்டது. தார்தரியின் பயிரற்ற பாழ் நிலங்களிலிருந்த சீர்திருத்தமற்ற சர

தியார்கள் இன்னும் ஒழிந்து போகவில்லை. தஷ்ட சாதியர்கள் இருவிவிருந்த வெளியாகி தங்களுக்கு முன் சென்றவர்கள் பிடித்திருந்த செழிப்பான தேசங்களில் விழுந்தமர்த்துதற்கு ஆயத்தமுடையவர்களாகவே யிருந்தார்கள். இப்பொழுது மொன்கோல் சாதியரையே மேற்குத் தேசத்தைப் பயமுறுத்துதற்கு ஆசியா திரும்பவும் வெளிப் படுத்திற்று. முன் சொல்லப்பட்டபடி ஜின்கில் கான் ஜனனத்திலேயே போர் வீரர்களாயிருந்த குடும்பத்தாரால் குழப்பட்டவராயும், கடல்மணற்களைப்போல் எண்ணிறந்த நாடோடிய சனங்களாற் பிண்டுடரப்பட்டவராயும் குவாரஸம் ஷாவின் தேசங்களைக் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டும் கலீபாக்களினதும் ஸல்ஜுகுக்களினதும் இராசசியத்தை யழித்துக் கொண்டும் சர்வ அதிகாரத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள வாயத்த முடையவராய்த் தோன்றினர். அவருடைய சேனைகள் ஐரோப்பாவுக்குச் சென்றன. தியூற்றேனிய பட்டத்துக்குரியவர்கள் விரியத்தோடு தடுத்திராதவரையில் மேற்படி சேனைகள் மேற்குத் தேசத்தின் சீர்திருத்தத்தைச் சொற்பகாலத்துக்காவது தடுத்திருக்கும். அச்சேனைகள் ஐரோப்பாவுக்குச் சென்ற அடையாளம் ஹசியாவில் மாத்திரம் தற்போதுகாணப்படுகின்றது. அதன் சரித்திரத்தை தார்தார்களின் ஆளுகையே கோலப்படுத்தி யிருப்பதோடு அவ்ருள்ள இராசாங்கத்துக்கடுத்த தன்மைகளுக்கும் சன்மார்க்ககணங்களுக்கு ம் மேற்படி ஆளுகையே காரணமாயிருக்கின்றது.

துறுக்கியர்களோ ஆசியாவின் மேற்குப் பாகத்தின் எஜமான்கள். அவர்களை மென்கோலியர்

மேலும் மென்பக்கமாயும் மேற்குப்பக்கமாயும் தள்ளி விட்டார்கள். குவாரஸம் அரசாட்சி விழந்த பிறகு அங்கிருந்த துறுக்கியர் தெற்கேயோடினார்கள். அவர்களுட்கிலர் பெர்ஷிய சரித்திரத்திலும் சாம் சரித்திரத்திலும் பதினாலாம் நூறாண்டிலும் பதினாந்தாம் நூறாண்டிலும் வெள்ளை பாட்டுத் துறுக்குமான்களென்றும் கறுப்பாட்டுத் துறுக்குமான்களென்றும் பெயர் பெற்றிருந்தார்கள். மற்றவர்கள் இன்னும் தென்பக்கமாய்ச் சென்று மிஸற மம்லுக்கு சுல்தான்களோடு முட்டிக் கொண்டார்கள். அவ்ருதோல்வியாக்கப் பட்ட பொழுது வடபக்கமாய்த்திரும்பி ஆசியா மைனரி லிருந்த ஸல்ஜுகுக்களோடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். மொன்கோலிய படையேற்றத்தால் அலைந்து திரியச் செய்யப்பட்டு அனற்றோலியாவிலிருந்த துறுக்கியரோடு கடைசியாய்ப் போய்ச் சேர்ந்த கோத்திரத்தவர்களுள் ஒரு கூட்டம் அர்த்தகுமாளுடையது. இந்தக் கூட்டமே பிற்காலத்தில் உதுமானியர் என்ற ஜயநாமத்தின் கீழ்க்கீர்த்தியடைந்தது. இக்கூட்டத்தார் ஆசியா மைனரில் தம்மினத்தாரோடு சேர்ந்தகாலத்தில் முகம்மதிய வுலகம் பயிர்ற்ற பழாான தேசங்களிலா நாடோடியர்களான கோத்திரத்தவர்களின் கைகளிலி நுந்தது. ஆசியாமைனரில் துறுக்கியர் அரசாட்சி செய்தார்கள். துறுக்கியர் மிஸ்றை ஆண்டார்கள். மொன்கோல்களின் கீழ்சாமிலும் மிஸலாபெற்றேமியாவிலும் துறுக்கியர் அதிகாரமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். ஜின்கிலின் சந்ததியர் பெர்ஷியாவில் கலீபாக்களின் தேசத்தைப்பிடித்திருந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் வல்காந்திக்கயலிலு

ள்ள தேசங்களிலும் ஒக்ஸஸ் நதி கடியலிலுள்ள நிலங்களிலும் தார்தரியின் வளத்திலும் அதிகாரமுடையவர்களையிருந்ததோடு மத்திய ஆசியாவுக்கடாய்ப் பார்தாசீனாவிலேயர் இராசசியத்தை ஸ்தாபித்து விட்டு, பிற்காலத்தில் இத்தால்தானில் தோன்றிய முகுல் அரசர்களைப் பிறப்பித்தற்கு ஆயத்தப் படுத்துகின்றவர்களையிருந்தார்கள்.

மடித்தறேனியன் கடலுக்கருகையுள்ள தேசங்களின் அரசரையிருத்தற்குத் துறுக்கிய சாகியத்தாருக்கே சேமிக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு மொன்கோலியருக்குமுன் துறுக்கிய ரிருந்தார்கள். இன்னும் துறுக்கியர் அங்கிருக்கின்றார்கள். துறுக்கிய விரத்தம் அதிகமாய்க் கலந்துள்ள மிஸ்ஸம் மலுக்குகள் தங்களின் முன்னேற்றத்துக் கெதிராய் வந்த மொன்கோலியரின் பெருக்கைத் தடுத்ததென்றார்கள். ஐக்கோலியரின் ஸல்ஜுக்குகளின் வழியிலுள்ள துறுக்கிய கலத்தான்கள் அஷ்டநதனத்தின் அனையைத் தடுத்ததென்றார்கள். அவர்களுக்குப்பின் வந்த உதுமானிய வழியிலுள்ள துறுக்கியர்களோ மொன்கோலியரை சின்ன ஆசியாவிலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த் தாத்தி, மடித்தறேனியன் கடலோரமாய்க் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள தேசங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு, கறுப்புக் கடலை யோர் துறுக்கிய குளமாக்கிவிட்டு, கிறீமியாவில் பெரிய ஜிங்கிஸ் அரசரின் சந்ததியாருக்குக் கடிவாளமிட்டு அவர்களை வசப்படுத்தினார்கள். இப்பொழுது உதுமானிய துறுக்கியர் பகுதாவில் ஹாலாகு அரசரின் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். அவர் நீண்டகாலம் ஸல்ஜுக்குகளின் தேசங்களையும்

ஸலாஹூத்தினின் இராசசியத்தையும் மம்லுக்குகளின் பள்ளத்தாக்கையும் உடையவராயிருக்கின்றனர். மொன்கோலியர் பிடித்துக்கொள்ளுதற்கு விண்பத்தெண்டித்த அறபியரின் தேசம் துறுக்கியரின் கைகளுக்குச் சென்றது. பழைய கீர்த்தியை யிழந்து விட்ட மேற்படி தேசத்தை யுடையவர்களையிருக்கின்ற துறுக்கியரின் வமிசம் மொன்கோலிய படையேற்றத்தின் கோக்காட்டில் உற்பத்தியாயிற்று, படைபெடுத்துப் பிரவேசித்த மொன்கோலியருக்கும் அனற்றோலியரின் பழைய எஜமான்களுக்கும் இடையில் கடைபெற்ற சண்டை உதுமானிய துறுக்கியரின் ஜனனத்தைக் கொண்டு நினைப்பூட்டப்பட்டது.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஐக்கோலியரின் ஸல்ஜுக்கு கலத்தானை கெடுபாத்து என்பவர் ஒருநாள் அன்கோரூவுக்குச் சமீபத்தில் ஓர் மொன்கோலியசேனையால் வளையப்பட்டார். அவரின் சத்தரு ஜயமடைந்துவரும்பொழுது அந்நாளின் அதிஷ்டம் சடுதியாய் வேறுவிதம் புரட்டப்பட்டது. ஒரு சிறு கட்டம் அறியப்படாத குதிரைவீரர்கள் சத்தருக்களைத் தாக்கினார்கள். தாக்கவே ஸல்ஜுக்குகளுக்கு வெற்றி உண்டிபட்டது. இவ்வாறு சமயோசிதமாய் வந்த இரட்சித்த குதிரைவீரர்கள் தாமுதவிசெய்தவர்களாரென்று அறியவில்லை. அப்படியே ஸல்ஜுக்குக்கும் தமக்குத் துணைபுரிந்தவர்களை யறிந்திருக்கவில்லை. இந்தச் சந்திப்பிலவேளை சாதிகளின் வருக்காலத்தைக் கோலப்படுத்துகிற வீசேஷமுள்ள தற்செயல்கனி லொன்றாயிருந்தது. துறுக்கியசாகியத்திலுள்ள ஓகஸ் குடும்பத்தை

மொன்கோலியர் குறூஸானிலிருந்து தூரத்திவிட்டதால் அது மேற்குப்பக்கமாய்ச் சென்றது. அதனோர் அங்கத்தவரான கலைமானின் புதல்வரான அர்த்தகுறூல் என்பவர் புறத்து ஆற்றோரங்களில் சிலகாலம் தங்கிவிட்டு அங்கிருந்து சமரதானமுள்ள வொதுக்கிடமான அனற்றோலிபா வுக்குப் பிரயாணஞ் செய்யும்பொழுதே அவர் கித்திராவண்ணம் அன்கோறா யுத்தகளத்துக்கு வந்தனர். சிறு யுத்தத்தில் நாடோடியிடையனுக்குள்ள வுவுப்போடும் பலவீனமான பகுதிக்காய் யுத்தவிரன் கொள்ளும் பட்சத்தோடும் மேற்படி அர்த்தகுறூல் முன்சொல்லப்பட்ட யுத்தத்திற்குத் தம்முடைய நாணாறு குதிரைவிரர்களையும் செலுத்தி வெற்றியடைந்தனர். இந்தப் பராக்கிரம செய்கையால் தாம் ஒரு விராச்சியத்தை ஸ்தாபித்தற்கு முதற்காரியத்தைச் செய்ததாய்ச் சொற்பமாய் நினைத்தனர். அந்த விராச்சியமோ முன்னாறு வருடங்களாய்க்குறையாத மகிமையோடு நிலைத்திருக்க விதிக்கப்பட்டது. மேலும் அந்த விராச்சியம் இப்பொழுது அறுதாறு வருடங்கள் சென்ற பிறகும், அதனிடமிருந்த பல அழகிய மாகாணங்கள் பறிக்கப்பட்டும் அபகரிக்கப்பட்டும் போனபிறகும், விஸ்தரமான நிலங்களின் நாயகியாய் இன்னும் நிலைத்திருந்து பல சாகியத்தாரும் பல பாஷைகளைப் பேசுபவர்களு மடக்கிய ஜனங்களின் இராஜ பத்தியைப் பெறுகின்றது. அர்த்தகுறூலிலிருந்து தற்போது அரசாளுகிற துறுக்கிய சுல்தான் அமீதுல் மூமினீன் காலி சுல்தான் அப்துல் ஹமீதுகான் அவர்கள் வரையில் முப்பத்தைந்து அரசர்க

ள் ஆண் வழியில் சந்ததியில் ஏதும் முறிவின்றி உ.துமானிய விராச்சியத்தை யாண்டிருக்கின்றார்கள். ஐரோப்பாவின் சரித்திரத்தில் ஒரே குடும்பத்தில் தொடர்ச்சியான அதிகாரம் நிலைத்திருந்ததற்கு இவ்விதமான வேர் அத்தாட்சி வேறில்லை.

ஸலஜுக்குக் சுல்தான் காத்திராவண்ணம் தமக்குதவி செய்தவர்களுக்கு பிரதியுபகாரம் செய்தற்குத் தாமதப்படவில்லை. அந்த அன்னியர்கள் தங்கள் விருப்பப்படியே கேசுபாத்தின் தேசங்களில் குடியேறுதற்கு விடங்கொடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வண்ணகாலத்தில் எர்மனி மீல்களில் கூடாரமடித்தார்கள். அவை பித்தினியாவென்னும் றேமன் மாகாணத்தின் தென்னெல்லையாயிருந்தன. அங்கு புறாஸா சினீயா என்ற கிறீக்குப்பட்டணங்களிருந்தன; அவர்கள் குளிர்காலத்தில் தங்கள் மந்தைகளைத் தென்பாகங்களிலிருந்து ஸன்கேரியஸ் (ஸ்கேரியா) பள்ளத்தாக்குக்குக் கொண்டு போனார்கள். அங்கே கிறீக்கரால் தெப்பேசியன் என்ற ஹழிக்கப்பட்ட ஸுகம்று பட்டணம் இருக்கின்றது. பின்னே அவர்கள் முதற் றேன்றிய யுத்தகளமுள்ள அன்கோறா இருக்கின்றது. அப்பட்டணத்துக்குச் சமீபத்தில் அவர்கள் திரும்பவும் தங்களின் வீரியத்தையும் சேனாதிபதித்துவத்தையும் கிறீக்கரினதும் மொன்கோலியரினதும் ஐக்கியப்பட்ட சேனைக்கெதிராய் வெளிப்படுத்தினார்கள். யுத்தத்தின் முன்னணியில் யூகமாய்த் தம் குதிரைவீரர்களை நடர்த்தி அர்த்தகுறூல் ஸலஜுக்குக் சுல்தானின் தாக்கை மறைத்துக் கொண்டதால் மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் கடினமான யுத்தம் நடந்த பி

ன்பு ஸல்ஜுக்குகள் தங்கள் சந்தருக்களை வேற்றிகொண்டு அவர்களைத் தலைமையாகக் கடலோரத்துக்குத் தூத்தி விட்டார்கள். இவ்வாறு எர்மனியின் கணவரையக் காத்துக்கொண்டது துறுக்கிய தலைவருக்குப் பெரும் கீர்த்தியைக் கொடுத்தது. அவர் சுல்தானின் சேனையின் முன்னணியிலேயே யுத்தஞ் செய்தனர். ஆதலின் அர்த்தகுமாலுக்கு எஸ்கிஷர் என்ற கிராமம் நீக்கியமாய்க் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகிலும் அந்தவிடம் அர்த்தகுமால் எப்பொழுதும் முன்னணியி னிருந்தே மேற்படி யுத்தத்தில் போர் செய்ததே காரணமாய் சுல்தானேனி (அரசனின் முன்னணி) என்ற நாமத்தைப் பெற்று இதுகாறும் அப்பெயரைப் கொண்டறியப் படுகின்றது.

(இன்னும் வரும்)

அலதீன் பேயின் கதை.

(தொடர்ச்சி)

சென்ற பத்திரிகையில் கைரிகர்மான் முகமுடி போட்டுக்கொண்டு ஒரு குத்துவாளையும் எடுத்துக்கொண்டு லய்லாவின் அறைக்குள் புகுந்து ஒரு படுக்கையில் லய்லாவும் இரண்டு தீவான்களில் அவளின் இரு வாலிப ஏவற்காரபெண்களும் நித்திரை செய்வதைக் கண்டதுவரையிற் சொன்னோம்.

கைரிகர்மான் அறைக்குற் புகுந்தவுடன் அவன் கண்டதோற்றம் மிக்க வழகானது. அந்த அறை அந்த ஹோட்டலி லுள்ள மிக்க நல்ல அறைகளி லொன்று. ஆதலால் அது மெத்த அலங்காரமாய்ச் சோடிக்கப் பட்டிருந்த

து. கட்டில் ஜோர்ஜிய வழக்கப்படி தரையிலிருந்து இரண்டடி உயர்த்தப்பட்டிருந்தது. மேலும் அது அலங்காரமான கொத்துவேலை செய்யப்பட்ட இலேசான மாத்திற் செய்யப் பட்டிருந்தது. அதன்மேல் ஓர் மேற்கட்டி இருந்தது. அதில் பறக்கின்ற நீலப் பட்டுப் புடவைகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. அக்கட்டிலில் சூரிய காந்திப்பட்டால் மூடப்பட்டிருந்த தலையணைகள் போடப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கட்டிலில் இக்கதையின் விரியாகிய லய்லா நித்திரை செய்தனள். அமமரது அவளின் விசேஷமான அழகுக்காய் “நிலிவா” என்ற குடும்பப் பெயரைப் பெற்றிருந்தாள். அச்சொல் அவளின் சுதேச பாஷையில் நட்சத்திரம் என்ற பொருளைக் கொடுத்தது.

அவள் அலங்காரமான வுடையணிந்திருந்தனள். கிழக்குத்தேச பெண்கள் இரவில் தங்களுடைகளை முற்றாய்க்கழற்றி விடுவதில்லை. பகல் நேரத்தில் அணிவின்ற வழக்கமான வஸ்திரத்திற்குப் பதல் இலேசான இளக்கமான வுடைய யணிந்து கொள்வார்கள். அறையில் எரிந்து கொண்டிருந்த லாம்பின் வெளிச்சத்தின் கதிர்கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டிருந்த ரூபத்தின் மீது விழுந்து கொண்டிருந்தது. மேலும் அந்த வெளிச்சம் மேற்படி மின்கிறேவிய துரைசானியின் அங்கயிலகூண்தையும் வதன ரூபத்தையும். முகவழ்சையும் காட்டிவிட்டது. அவள் பதினேழு வயதுள்ளவள். ஆகிலும் அவள் இங்கிலீஷ் பெண்களின் வளர்ச்சியைக் கொண்டு நிதானிக்கில் பத்தொன்பது வயதுள்ளவ ளென்று மதிக்கப்படுவாள். அவளின் பொன்னிரம்போன்ற தலையிர் அவள் சா

யந்து நித்திரை செய்த தலையணை மீது விழுந்து துலங்கிக் கொண்டிருந்தது. தலையணைப் பார்க்கிலும் அதிகம் கறுப்பான அவளின் புருவங்கள் அழகாய் வளைந்து அவளின் கன்னப் பொறிகளின் மினுங்கும் வெண்மையைக் காட்டிவிட்டன. மூடிக்கொண்டிருந்த கண்ணிதழ் பெருப்பமானவையாதலின் அவை மறைத்துக் கொண்டிருந்த கோளங்கள் சம்பூரணமாய்த் தோன்றிற்று. புருவங்களைப் பார்க்கிலும் கறுப்பானவைகளாயிருந்த தடித்த கன்னமயிர்கள் அவை தரித்துக்கொண்டிருந்த கன்னங்களின் மறுவற்ற சுத்தத்தின் வேற்றுமையைக் காட்டிவிட்டன. அவளின் முகத்தின் நிறத்தை ரோஸாபூஷபத்தின் நிறமும் விலிபூஷபத்தின் வெண்மையும் கலந்ததென்று விவரிக்கலாம்; அவளின் கன்னங்கள் வாலிபத்துக்கும் சுகத்துக்கும் தக்கபடி போதுமான அளவுக்கு வளைந்திருந்தது. ஆகிலும் அந்த வளைவு அவளின் வதனத்தின் முட்டை வடிவத்தைக் கெடுக்கவில்லை. நெற்றி கொஞ்ச முயர்ந்து மீழ்க்கு நோயும் இருந்தன. அவளின் வாய் மிக்க இனிமையானது. அது வொடுக்கமானது, மேலுதடுகீழுதட்டைப் பார்க்கிலும் கிரம்பியது. அவை கொஞ்சம் நீங்கி இருக்கையில் உள்ளே யுள்ள பருப்பின் வெண்மையைக் காட்டக் கூடிய சிவந்த கரியிலுள்ள பிளப்பை யொத்திருந்தன. அவளின் நாடி கொஞ்சம் நீண்டிருந்தாலும் முகத்தின் முட்டை வடிவை யொத்து மெதுவாய் வளைந்திருந்தது. இவ்வாறான அன்புள்ள முகத்தின் பொதுத் தோற்றம் கற்பும் செளந்தரியமு முள்ள பெண்ணின் முகத்தோற்றமாயிருந்தது.

அவளின் தலையின் அழகில் பாநொரு குற்றமாவது நானமாவது இருக்கவில்லை. முழுதும் பூரணமாயிருந்தது. மென்மையான செவிகள் சரியாய்ச் சேர்ந்திருந்தன. கழுத்து மினுக்கமுள்ள மார்பில் யொத்திருந்தது. ஆகிலும் மார்பின் உயிரற்ற வெண்மையிருக்கவில்லை. அதன் நிறம் பரியைப் போல் சுத்தமானதாயிருந்தது. ஆகிலும் பனியின் குளிர்நுக்கவில்லை. அது பாப்பவரின் கன்னங்க்கு மெதுவான உஷணமுடையதாய்த் தோன்றிற்று. கழுத்து வரைப் பூப்பந்திருந்த புடவையது மறைத்திருந்த புயத்தின் வளைந்த சாயல்களைக் காட்டிவிட்டது. கவுச்சின் தொங்கில் ஒரு கை விழுந்துகொண்டிருந்தது.

கட்டிலின் தலைப்பக்கத்தில் ஒரு திவானில் இருந்து கொண்டி நித்திரை கொள்ளுகிற வேர் வாலிபப்பெண்ணும், கட்டிலின் கால்மாட்டில் வேறொரு திவானில் இன்னுமொரு வேலைக்காரப்பெண்ணும் காணப்பட்டார்கள். இந்தப்பெண்களும் அழகானவர்கள்.

இவ்விதமான காட்சியே கைரி கர்மானுக்குத் தோன்றிற்று. அப்பொழுதே யவன் லய்லாவை முதல் முதல் கண்டான். அவன் மின் கிறேஸியாவின் நட்சத்திர மென்ற பெயரைப் பெற்றுக்கொள்ளுதற்குப் பாத்திரமானவ னென்ற நம்பிக்கை யவனுக்குண்டிட்டது. அவன் மெய்யாகவேதன் மனைவிக்கு விசுவாச முள்ளவனாயிருந்தும் அப்பொழுது அவன் முன்னில் கவுச்சியில் சாய்த்து கொண்டிருந்த பெண்ணின் செளந்தரியத்தால் மயக்கப்பட்டான். அவளின் கோலத்தின் மேன்மையும் முகத்தின் அழகும் எவ்வாறு இருந்தனவாயின் அவை தான்

காண்பது வேறுலகத்தைச் சேர்ந்த அன்பான காட்சியே யன்றி இவ்வுலகத்தைச் சேர்ந்த யோர் பொருளல்ல வென்று கைரிகர்மான் நப்பச்செய்து விட்டன.

கைரிகர்மான் மெதுவாய் அறையில் துழையும்பொழுது லய்லா திஸிலா நித்திரை கொள்சின் மவளா யிருந்தனள். ஆகிலும் அவளின் நித்திரை அப்பொழுது அதிகமாயிருக்கவில்லை. கதவு திறக்கப்பட்டவுடன் அவள் திடுக்கிட்டுக் கொண்டெழும்பு ஒரு சத்தத்தையாவது அவள் கேட்கவில்லை. ஆனால் ஏதோ அதிசயமான வழக்கத்துக்குமாறான காரியம் சம்பவிக் கிற தென்ற வுணர்ச்சி யவளுக்குண்டிபட்டது. நித்திரைக்கும் விழிப்புக்கும் இடையில் ஒரு தன்மையிருப்பதை வாசிப்பவர்கள் அனுபவத்தைக் கொண்டறிந்திருக்கலாம். அந்தத் தன்மையில் மனம் சுற்றி நடைபெறுகின்ற காரியங்களை யறிகின்றது போலிருக்கும். அது மெய்யானதென்றும் மானதக்காட்சிக்குரியதென்றும் சொல்லக்கூடாது. அத்தருணத்தில் லய்லாவின் மனம் அப்படியே யிருந்தது. ஆகிலும் அவள் கொஞ்சம் விழித்துத் தன் கண்ணைக் கொஞ்சம் திறந்தனள். அவளின் கண்மடல்களுக்குள் சிறைப்படுத்தப் பட்டிருந்த அழகிய கோளங்களின் ஒளியின் ஓர் கதிர் மாத்திரம் வெளிப்பட்டது. இச் செய்கை மிக்க அற்பமானது வரதலின் அதனை கைரிகர்மான் கவனிக்க வில்லை. லய்லாவுக்கோ சம்பவிக்கப் போகிறதாயிருந்த பயங்கரமான இடையூறையறிந்து கொள்ளாதற்கு அநதப்பார்வை போதுமாயிருந்தது.

லய்லா தனது வயதிலுள்ள மற்றும் மாதர்களைப் பேர்ஸ்மெ

துவான குணமுடையவளாயிருந்தாலும் அத்தருணத்தில் அவளுக்குத் கைரியமுண்டுபட்டது. ஆயுத மணிந்த முகமூடியிட்டவொருவன் தனது அறைக்குள் களவாய்வந்திருக்கின்றனென்ற நிச்சயம் அவளுக்குண்டுபட்டவுடன் லய்லா சந்தியாய் விழித்துக் கொண்டனள். ஆகிலும் அவள் கண்ணை மூடிக்கொண்டேயிருந்தனள். தான் நடைபெறுகின்ற காரியங்களை யறிந்திருப்பதைக் காட்டத்தக்க சைகைகளை யவள் காட்டவில்லை. தான் சுவாசமிட்டுக் கொண்டிருந்த தன்மையை அவது மாற்ற வில்லை.

நினைப்போல் கதியாய்ப்பல்ல வெண்ணங்கள் அவளுடைய மனதில் உற்பத்தியாயின. அவளிருந்த அறை ஹோட்டலின் மற்றும் அறைகளை விட்டும் பிறீசுகளாய் இருந்ததால் அவள் சத்தமிட்டாலும் அதை ஹோட்டலிலுள்ள மற்றும் மனிதர்கள் கேட்டு அவளுக்குத் துணைக்கு வரவும் கூடியதாயிருக்கவில்லை. மேலும் காள் சத்தமிட்டால் அந்த கேரம் தனது கடைசிக்காலமாகியும் விடுமென்ற நம்பிக்கையும் லய்லாவுக்குண்டாயிருந்தது. ஆகையால் அவள் நித்திரை செய்வது போல் மாயமடித்தனள். முகமூடியிட்ட மனிதன் களவுக்காய வந்தானென்பது அவள் மெள்ள உள்ளே பிரவேசித்ததைக் கொண்டும் அவள் வாயிலில் நின்று அறையிலுள்ளவர்கள் உறங்கிவிட்டார்களா வென்று பார்த்ததைக் கொண்டும் தோன்றிற்று. அவள் வாயிலில் நின்று தனது அழகைப் பார்த்து அதிசயித்துக் கொண்டிருந்தானென்று லய்லாவின் தந்திரமற்ற பெருமையற்ற மனம் எண்ணவில்லை.

பின்னிரேபிபாவின் நட்சத்திரம் கதிரிய முடையவளா யிருந்தாளென்பதும் தனது நிலைமையின் ஆபத்தைத் தனக்குத் தோன்றினதாலேயே அவளுக்கு அவ்வித தைரிய முண்டுபட்டதென்பதும் வாசிப்பவர்க்குத் தோன்றும், கைகிரிமான் பூரணமாய் ஏமாற்றப்பட்டான். லயலா தூங்குநின்றா னென்று நம்பிய அவன் கவுச்சைச் சமீபித்தனன். இதற்கிடையில் சொற்ப நேரம் கழித்திருப்பினும் அது லயலாவுக்கே நீண்டகாலத்தைப் போல்தோன்றிற்று. முகமுடிசிட்ட மனிதன் மேலும் சமீபித்தனன். லயலா தனது கண்ணிதழையுயர்த்தவேயில்லை. ஆகிலும் அவனுடைய கையில் குத்துவாணிநுந்ததையும் அதையவன் அவள் விழித்தவுடன் நெஞ்சிற் குத்திவிடுவானென்பதையும் அவளறிந்திருந்தாள். வாசிப லயலா வலக சோதனைகளில் அனுபோகமற்றவளாயும் தைரியத்தைப் பரீட்சித்துப் பழகாதவளாயும் இருந்தும்க்காலத்திலும் எத்தேசத்தினும் ஓர் வீரிக்குக் கிர்த்தியைக் கொடுக்கத் தக்க தைரியத்தை யவள் காட்டியது ஆச்சரியமே.

இன்னமும் அவள் படுக்கின்றவளாகவே தோன்றினள். இன்னும் கைகிரிமான் அவளுடைய பங்கையை சமீபித்தின்றவரையிருந்தனன். அவளுக்கு மேலே வளைந்தனன். அவனுடைய சுவாசம் அவளுடைய கன்னத்துக்குக் காற்றி வீசிற்று. ஆண்டவனே! அவன் அவளின் பிராணனை யெடுக்கவாராடுகின்றான்? அவளுடைய வோர் அழகிய கைகவுச்சின் ஓரத்தில் சேர்ந்து விழுந்தகொண்டிருந்ததென்று முன் சொன்னோம்ல்லவா? அதன் விரல்களொன்றில் கல்லவேலை செய்யப்பட்டதும்

ஒரு கல்லு பதிக்கப்பட்டதுமானவோர் மோதிரயிருந்தது. அதுவோர் சிவப்புக் கல்லு. அதன் மத்தியில் ஓர் குறிப்பெழுத்துக் கொத்தப் பட்டிருந்தது. அந்த மோதிரத்தை முகமுடிசிட்ட மேற்படி மனிதன் மெதுவாய் எடுத்துக் கொண்டனன்.

அந்த நேரம் லயலாவுக்கு மெத்தச் சோதனையுள்ளதாயிருந்தது. மெசையின் மேல் மிக்கப் பெறுமதியுள்ள இரத்தினங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவளின் கழுத்தில் அருமையான முத்துக்கோவை யொன்றிருந்தது. மற்றக் கையிலும் பெறுமதியான மோதிரங்களிருந்தன. இவைகளை யெல்லாம் அவன் கொண்டுபோய் விட்டாலும் லயலா தனது வயிர்தப்பியதற்காய்ச் சிரித்துக் கொள்வாள். ஆனால் மேற்படி மோதிரத்தை யிழக்கிறத அவள் சகிக்கக்கூடிய காரியமாயிருக்கவில்லை. அது அவளுக்கு அதன் இயல்பான பெறுமதியைப் பார்க்கிலும் அதிகமான பெறுமதியுடையதாயிருந்தது. அவள் சில அந்தரங்க நியாயங்களுக்காக அதையோர் இரகூபந்தனத்துக்குரிய வணக்கத்தோடு கவனித்து வந்தனள். ஆதலால் அதை யிழந்ததற்காக அவள் சத்தமிடக்கூடும். ஆகிலும் அவள் இன்னும் தைரியங்கொண்டிதான் நித்திரை செய்கிறதாய்க் காட்டக்கூடிய தன்மையில் சுவாசமிட்டுக் கொண்டிருந்தனள். கொள்ளைக்காரன் கொலைக்காரனாய் மாறிவிடத் தேவையிருப்பின் அவளின் பணிவிடையைச் செய்துவிடுதற்குக் குத்துவாள் சமீபித்திருப்பதையவள் அறிந்திருந்தனள். இடைக்கிடையிலாவின் கன்னத்தின் நிறம் மாறிக்கொண்டிருந்தது. ஆகிலும் அது லாம்பின் வெளிச்சத்

தாலுண்டான தேர்த மென்று கைரிகர்மான் எண்ணிக்காண்டனன்.

மோதிரம் அவளிச் சிறப்பி லிருந்து அகற்றப்பட்டது. கொள்ளைக்காரனின் புடவையின் சரசரப்பு அவன் கவுசரண்டையி லிருந்து போகிறுனென்று அவளுக்குத் தெரிவித்தது. அவள் கண்டலை யுயர்த்திப் பார்க்க கைரிகாமரனின் உயர்ந்த வுருவம் அவளுக்குத் தோன்றிற்று. ஆகிலும் அவன் வாயினில் நின்று திரும்பவும் அவளைத் திரும்பிப் பார்த்ததால் அவள் கண்களைத் திரும்பவும் மூடிக்கொண்டனள். கொஞ்ச நேரத்தில் கதவை மெதுவாய் அடைத்த சத்தம் கேட்டது. இன்னும் சில நிமிஷங்களில் கள்ளன் வெளியடைந்துமப்பால் போய் விட்டான் என்ற நிச்சயம் அவளுக்கு உண்டாயிற்று. அவள் பத்திரமாயிருந்தாள். ஆபத்துக்கழிந்து விட்டது. ஆகிலும் இதுவரையில் அவளுக்குக் கதிம் பரிசைஷியில் பலத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டுவந்த மணம் இப்பொழுது களைத்துவிட்டது. மின்கிறேலியாவின் நட்சத்திரம் தனது சத்தத்தை யுயர்த்தித் தனது வேலைக்காரப் பெண்களை யெழுப்ப்தற்கு ஆரம்பிக்கையில் அவளுக்குக் களைப்புண்டாகவே யாள் உணர்ச்சியற்றவளாகி விட்டாள்.

அவள் இந்நிலையில் சில மணித்தியாலங்களாய் இருந்தனள். ஏனெனில் அவளுக்குத் திரும்பவும் உணர்ச்சியுண்டான பொழுதுலாம்பு அமர்த்தப்பட்டிருந்ததையும் சூரிய கதிர்கள் அறைக்குள் விசுவலதையும் அவள் கண்டனள். வருத்தமான வேர் கனவிவிருந்து விழிப்பது போல் லய்லா கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் விழித்த

னள். அதிக நேரம் அசையாதிருந்தவள். கலக்கத்திலிருந்து தனது எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் மீட்க வருத்தப்படுகின்றவளாயிருந்தனள். கடைசியாகத் தான்கண்டது கனவல்ல வென்று அவளுக்குத் தோன்றிற்று. அவள் சோர்வினால் சிலநேரம் அசைய சக்தியில்லாதிருந்தனள். சில நிமிஷங்களின் பின்பு அவள் கற்றியுள்ள வஸ்துக்களைப் பார்த்துத் தான் காண்பது கனவல்ல வென்று அறிந்து கொண்டபின் கையை யுயர்த்திப் பார்க்க மோதிரமில்லாததைக் கண்டு கொண்டனள்.

அவள் அப்பொழுது தனது வேலைக்காரப் பெண்களை யெழுப்பினள். அவர்கள் முந்தின தினத்திற் செய்த பிரயாணத்தின் களையால் ஆழ்ந்த கித்திரையில் கிடந்தனர். அவர்களின் வாஷிபளஜமாட்டியின் சத்தத்தில் எழுச்சியும் அச்சமுமுண்டா யிருந்தனவாதலால் அப்பெண்கள் ஏதோ இடைபூறான காரியம் சம்பவித்திருக்கலாம் என்றஞ்சி அவளண்டையோடினார்கள். ரோஸா புஷ்பத்தை யொத்த அவளின் செளக்கியமுள்ள முகம் வெளுத்திருந்ததை யப்பெண்கள் கண்டவுடன் அவர்களுக்கு அச்சமுண்டாகி விட்டது. அவளின் அழகிய பெரும் நீலக்கண்களும் அவளின் வேலைக்காரப் பெண்கள் எப்பொழுதும் பார்த்திராத விதம் வெளுத்திருந்தன. கிளர்ச்சியான பரிசைஷியில் வருத்தமுள்ள சத்தத்தோடு தொடர்ச்சியற்ற வசனங்களிலையே லய்லா தனக்கு சம்பவித்ததைத் தனது பணிவிடைக்காரப் பெண்களான லய்தாவுக்கும் ஆயினாவுக்கும் தெரிவித்தனள். அவர்கள் தங்களை ஜமாட்டி சொல்லியதை மிக்க அச்சத்தோடு கே

ட்டார்கள், இழக்கப்பட்ட மோதிரத்தை லய்லா தன்னுடைய மறறும் மோதிரங்களைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் மதித்திருந்தாளென்பதை அப்பெண்கள் அப்பொழுதே யறிந்தார்கள். அந்தச் செய்தி அவர்களுக்கு முன் தெரிந்திருக்கவில்லை. லய்லா அம்மோதிரத்தைக் குறித்துப் பேசியதை அவர்கள் கேட்கவில்லை. மேலும் அந்த மோதிரத்தை யங்கள் தங்கள் நாயகியின் கையிலே புதிதாகவே கண்டார்கள்.

லய்லா முகமுடியிட்ட கள்ளனின் குத்துவாளி விருந்து தப்பிய தற்காக பக்தியுள்ள ஸய்தாவும் ஆயினுவும் லய்லாவுக்கு சோபனங்கூறினார்கள். உயிர் காக்கப்பட்ட தற்கு பிரதான காரணமாயிருந்த அவளின் மனத் தைரியத்தை வியந்து கொண்டதை அதிசயத்தோடு வெளிப்படுத்தினார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கிடையில் கீழ்வரும் சம்பாஷனை நிகழ்ந்தது:—

ஸய்தா:—நாயகியே நீங்கள் அந்தக்கள்ளனைத் திரும்பக்கண்டால் அறிந்து கொள்வீர்களா.

லய்லா:—இல்லை. நான் அவளின் முகத்தைக் காணவில்லை. அவன் உயர்ந்தவன். மெலிந்தவன்.

ஆயினு:—எனது நாயகியே அவளினுடையென்ன?

லய்லா:—அதை யொன்னால் விரிக்க இயலாது. ஆகிலும் அது ஜோர்ஜிய தேசத்தாரின் உடையாயிருக்குமென்று எண்ணுகின்றேன். ஆகிலும் திட்டமாய் சொல்லக்கூடாது.

ஸய்தா:—அவ ஞாயிருக்கலாம். கூறங்கள் சொல்லிய வாறு அ

வன் தங்களை மோதிரத்தை மாத்திரம் கொண்டு போயிருக்கின்றான்.

ஆயினு:—அவன் வழக்கமான கள்ளாயிருக்கக் கூடாது. அவனுக்கொரு நோக்கமிருக்க வேண்டும்.

லய்லா:—ஆம். சந்தேகமின்றிகளவெடுக்கும் எண்ணத்திற்கப்பால் வேறு நோக்கம் அவனுக்குக்க வேண்டும். இதற்குமுன் இந்தக்கருத்து எனக்குத் தோன்றவில்லை. இதன் விளப்பமென்ன? இந்தக் குறிப்பான மோதிரம் களவெடுக்கப்பட்ட நோக்கமென்ன?

இங்கு லய்லா தனது மனத்திலுண்டாகிற வெண்ணங்களைத் தனது வேலைக்காரப் பெண்களுக்குத் தெரிவிக்கச் சித்தமில்லாதவளைப் போல் மெளனமாயிருந்து ஆழ்மாய்ச் சிந்தித்தனள்.

ஸய்தா:—நாங்கள் கூக்குரலிடுவோம். ஒருவேளை கள்ளன் இந்த ஹோட்டலிலேயே இன்னும் இருக்கலாம்.

ஆயினு:—ஆம். துரைத்தனத்தாருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். தேடவேண்டும். விசாரிக்க வேண்டும்.

லய்லா:—(தன் வேலைக்காரப் பெண்கள் வாயில் பக்கமாய் ஓடுவதைக் கண்டு) நில்லுங்கள். நாங்கள் கொஞ்சம் யோசிக்கும் பொழுது பலன் கொடாதென்று விளங்கக்கூடிய ஒரு காரியத்தையும் செய்யப்படாது. இப்பொழுது எட்டுமணியாகிறது. சூரியன் உதயமாகிச் சில மணித்தியாலம் சென்று விட்டது. அந்தக்கள்ளன் சென்ற இரவு இந்த ஹோட்டலில் இருந்தானாயின் இப்பொழுது அவன் வெகுதூரம் போய்

விதிவாணென்று நிச்சயமாக அறிந்து கொள்ளுவர்கள்.

ஸய்தா:—பின்னை தங்களுடைய காணாமல் போன மோதிரத்தைக் கண்டுபிடிக்கத் தாங்கள் யாதொன்றும் செய்யமாட்டீர்களா.

ஆமிர்:—குற்றம் செய்தவன் யாகநிலை பண்ணுவான் என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

ஸய்தா:—யான் அங்கு நின்றேன்—அல்ல யான் நிச்சயமாக அறியுள்ளேன்—அது பன்னாற்றதென்று. நான் சொல்லவகை படக்காமாய்க் கேளுங்கள். அந்த மாதிரி என்னது மோதிரத்தைப் பற்றித் துக் கொண்டதற்கு ஆழமான கோக்கமிருக்கவேண்டி. அதை யான் அறியவாவது அத்தேசிககவாவது கூடாதவளாயிருக்கின்றேன். அவன் கொண்ட எப்சரிக்கைகளைக் கவனியுங்கள். அவனுடைய முகத்தில் ஓர் முசமுடியிருந்தது. அவனுடைய உச்சயகைகள் இரகசியமாயும் களவாயும் நடத்தப்பட்டன. ஒரு வேலையவன் அத்திருணகதிலுள்ளிருந்தவுடை தானும் வேஷமாயிருக்கலாம், இனி மேல் அவன் அந்தவுடையைத் தரிககாதிருக்கலாம். அவன் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்ட பிரகுதன்னைப்பத்திரப் பத்திக் கொள்வதில் தாமதிக்க மாட்டென்பதை நிச்சயமாக அறிந்து கொள்ளுவர்கள்.

ஸய்தாவுமும் ஆமிர்னும் ஸய்தா சொல்லியவற்றின் உண்மையை யங்கீகரித்தார்கள்.

ஸய்தா:—எனது அருபையுள்ள சிறுபெண்களின் என்னை மனிதர்கள் அதிகம் கவலையாதிருக்காத தக்க தன்மையிலேயே யான் பிரயாணம் செய்தின்றேன்

ஸய்தா:—எனது நாயகியே நான் சொன்னது போல் தாங்கள்தக்க ஆண்காவலர்களோடு யாத்திரை செய்தற்குச் சம்மதித் திருந்தாலே!

ஆமிர்:—பிறதானமாக இந்த மட்டித் தூரத்துக்கு.

ஸய்தா:—(தனது வேலைக்காரிகளின் பிச்சுகளுக்காய்ச் சிரித்து விட்டு) என்னோடு வேரா பெருந் சீனை காவலாய் வந்திருக்கிறாய் கொடுமைபாலாகாமல் தந்திரத்தாலான பிற்பாக்கியத் தக்க கொடுமாய் என்னைக்காத்துக் கொள்ளுகின்றாய் யான் எண்ணவில்லை.

ஸய்தா:—இந்தக் காரியத்தை இந்த விட்டெஜமானுக்குத் தெரிவிக்கிறது நல்ல தென்று நாயகியே நினைக்க எண்ண வில்லையா?

ஸய்தா:—நான் அந்த விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசப்போகும் பொழுதே நீயுனது பேச்சைக் கொண்டு என்னைத்தரித்து விட்டாய், நான் எனது சுயதன்மையை மறைத்துக் கொண்டு பிரயாணம் செய்வதே எனக்கிசைந்த காரியம், ஆகையால் என்னைப் பிரகவனிச்சைச் செய்வதை யான் விரும்ப வில்லை. மேலுமான் இப்பொழுது உங்கள் புத்தியைக் கேட்டு இந்த விதி விட்டின் எஜமானுக்கு முறையிட்டேனாயின் அவர் தனது விட்டின் கீர்த்தியைக் காப்பதற்காய்த் தக்க விசாரணை நடத்தத் தலைப்படுவார். துரைத்தனத்தாரின் துணை தேடப்படுமா, எனது மோதிரத்தைக் களவெடுத்த நோக்கத்தை யறிந்து கொள்வதற்காய் யான் கேள்வியும் குறுக்குக் கேள்வியும் கேக்கப்படுவேன். இது வெண்குக்கரிமபரிசைநாயிருக்கும், இதுற்கூடாய்ச் செல்வதை யான்

தெரிந்து கொள்ள மாட்டேன். அதலின் சர்வ காரியத்தையும் ஆலோசிக்கும் பொழுது நான் என்னுடைய இடையூறையென மெளனமாய் அனுபவிக்க வேண்டும்.

ஸய்தா—(ஸய்லாவின் கையைப் பிடித்து மரியாதையோடு நசுக்கி முத்தமிட்டுக் கொண்டு) அருமையுள்ள நாயகியே இதை யிவ்வாறு சுமக்கிறது வருத்த மல்லவா.

ஆயின—(ஸய்லாவின் மற்றக் கையை எடுத்துமுத்த மிட்டுக் கொண்டு) ஆம் மெய்யாகவே வருத்தம்.

ஸய்லா—அது வருத்தமாயிருந்தாலும் அவசியமாகவு யிருக்கிறது. அதற்கு பதலாய்ச் செய்யத்தக்க வேறு காரியமில்லை. ஆதலால் இதையொருவரிடமும் சொல்ல வேண்டாமென்று எனது கண்ணிகைகளை யுங்களுக்கும் கட்டளையிடுகின்றேன். நாங்கள் துபிலிசுக்கே போவோம். நாங்கள் இப்பொழுது படித்துக் கொண்ட பாடம் நாங்கள் எங்களை யதிகமாய்க் காத்துக் கொள்ளச் செய்யும். ஆ! ஒருவேளை மோதிரம் இழக்கப் பட்டதால் நாங்கள் போகிற அந்தரங்கமான பிரயாணத்தின் நோக்கமு மற்றுப்போகக்கூடும். ஆகிலும் நான் முயற்சிக்கவேண்டும். ஏனெனில் ஆருக்கு அந்த மோதிரத்தைக் கொடுத்தற்கு நான் சாட்டப் பட்டேனே அவருக்கு யான் அதனை யிழக்கச் செய்த அதிஷ்டவினத்தை விளக்கப்படுத்த வேண்டும்.

பின் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளை ஸய்லா மெல்ல மொழிந்தாளாதலின் அவை ஸய்தாவினதும் ஆயினவினதும் செவிகளுக்கெட்டவிலலை. அவர்கள் அத்தருணத்தில் அறையில் கொஞ்சந்தூரத்திலிருந்தார்கள். இரயிற்ச

மபவித்த காரியத்தால் தனக்குண்டுப்பட்ட மயக்கம் தெளிந்தபின்பு ஸய்லா தனது பெலன்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வெத்தனித்தனள்.

உடைகளணியப்பட்டு சாப்பாடு மருந்தப்பட்ட பின்னர் பிரயாணத்துக்குக் குதிரைகளை ஆயத்தப்படுத்தும்படி கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அங்க விடிதி விட்டென் எஜமான் வெளிப்பட்டு ஏதோ வொரு காரியத்தை ஸய்லாவுக்குத் தெரிவிக்க வுத்தரவு கேட்டனர். அவர் சொல்லப்போவது தனக்கு இரவு சம்பவித்த காரியத்தைப்பற்றிய செய்தியாயிருக்கலா மென்று ஸய்லா எண்ணி ஆத்திரத்தோடு வுத்தரவு கொடுத்தனள்.

விட்டெசுமான்—நாயகியே நீங்கள் உங்கள் வேலைக்காரப் பெண்களோடு மாத்திரம் பிரயாணஞ் செய்யப்போகிறீர்களென்று அறிவின்றேன். அது புத்தியற்ற மிக்க இடையூறுள்ள காரியமென்று நங்களுக்கு மரியாதையோடு தெரிவிக்கின்றேன்.

ஸய்லா—நாங்கள் சொல்லுதை விளக்கப்படுத்துங்கள்.

விட்டெசுமான்—ஒரு கருத்தில் கரிலாவும் ஒரு கருத்தில் உள்ள னுமாகிய வொருவன் இருப்பதை நீங்கள்றிவீர்களா? அவன் கரிலாவாக எங்கனின் இயற்கைச் சத்துருவான னுசியருக்குப் பல வித நஷ்டத்தை யுண்டாக்கி யிருக்கின்றான். ஆகிலும் கள்ளுக அவனின் சகோதரர்களான இத்தேசத் தவர்களுக்குத் தீங்கு செய்திருக்கின்றான்.

ஸய்லா—நீர் நிச்சயமாகவே கைரிகர்மானைக்குறித்துப் பேசுகிறதாயிருக்கலாம்.

வீட்டுசமான்:— நாயகியே வேறு யாரைச் சூறித்து மல்ல, அவன் அல்லது அவனின் கெட்ட கூட்டத்தார் இப்பகுதியில் தோன்றுகிறது டலமுறை சமபவிக்கிற காரியமல்ல. ஆகிலும்—

லய்லா:— (தடுத்ததுத் தனது கண்ணிகள் வெளுத்துவிட) பயங்கரமான கர்மானும் அவனைப் பின்பற்றிய கொள்ளைக்காரர்களும இக்கிராமத்தில் இப்போ திருக்கின்றார்களா?

வீட்டுசமான்:— ஆம் நாயகியே அது மெய்.

லய்லா:— நான் ஒருகுறிப்பான வழியாய்ப் பிரயாணஞ் செய்தால் அவனைச் சந்திக்காது ஒரு சேனாகாவலாய் வருவதுபோல் பத்திரத்தோடு போவேனென்று எனக்கு நிச்சயமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. மேலும் ஆயிதமணிந்த காவலர்கள் தேகவயின் நென்று ம் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆதலால் யான் வேலைக்காரப் பெண்களோடு மாத்திரம் பிரயாணஞ்செய்கின்றேன். திபிவினி லிருந்து வந்த வோர் வாஸிபனே இவ்வித மெனக்குத் தெரிவித்தனர். அவன் உண்மையும் நற்கருத்து முள்ளவனென்று யான் நம்புதற்கு நியாய யிருக்கின்றது. ஏனெனில் அவனென்னை யெனது வீட்டில் சந்தித்தபொழுது அவன் ஓர் நம்பிக்கையான பணிவிடையிலேயே வந்திருந்தான். அவன் திபிவினில் வசிப்பவனாதலின் கரிலா கள்ளனான கர்மானின் செய்கைகளை நன்கறிக் திருப்பானென்றே யான் எண்ணினேன். நானோ தூரத்தில் வேறு மாகாணத்தில் வசிப்பவன். ஆதலின் அச்செய்கைகளைத் திட்டமில்லாத லுர்க்கைகளைக் கொண்டே யறிந்திருந்தேன்.

வீட்டுசமான்:—நாயகியே தங்களுக்கு அறிவித்தவன் மெய்யாகவே நான் விகவாசித்ததைத்தங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கின்றான். ஏனென்றால் கைகிரமான் கழுதைப்போல் தனது கதேச மலைகளுக்கு மத்தியில் வசித்து அவற்றிற் கயலில் செல்லும் பிரயாணிகளிடது பாய்ந்து இரயாக் திக் கொள்ளும் வழக்கமுள்ளவன். ஆகிலும் கழுது கேரகேஸனி விருந்து தூரமாய்ப் பறந்து செழிப்பான வெளியிற் திரியும் ஆட்டையமர்த்திக்கொள்வது போல் கைகிரமானும் செய்வான். அவனைப் பின்பற்றிய பலர் இப்பகுதிகளில் சென்ற இரண்டொரு நாட்களில் காணப்பட்டார்கள். மேலும் நாயகியே நீங்கள் திபிவினிடாதீர்கள்— அந்த ஆபத்துத் தீர்ந்துவிட்டது— கைகிரமான் நெற்றிரவு இந்த வீட்டில் வசித்தவர்களுள் ஒருவனாயிருந்தான்.

திபிக்கிட வேண்டா மென்றும் பயப்படவேண்டா மென்றும் கேட்கப்பட்டிருந்தும் லய்லா சதிதியாய்ச் திபிக்கிட்டதோடு அவளின் முகத்தில் அச்சமும் தோன்றிற்று. மேலும் வீட்டுசமான் அந்தச் செய்தியைத் தெரிவிக்கும்பொழுது தனது அறையில் முகமூடியோடு துழைந்தவன் அந்தப் பயங்கரப்படத்தக்க கள்ளனாயிருக்கலாமா வென்ற வெண்ணம் அவளின் மனத்திலுற்பத்தியாயிற்று.

வீட்டுசமான்:—ஆ! கலக்கமற்றிருக்கும்படி யான் கேட்டும் தங்கள் திபிக்கிட்டது ஆச்சரியமல்ல. அவ்விதமான வோர் துஷ்டமனிதன் இந்தக் கூறையின் கீழ்வசிடதானென் நெண்ணுவது பயங்கரமான காரியமே, லய்லா.—அவனை யெனக்கு விவரித்துச் சொல்லும். சிரசு முத

ல் பாதம் வரையில் அவனின் இலக்கணத்தை யெனக்கு நுணுக்கமாய்த் தெரிவியுர். அந்தச் செய்தி பிரயாணிகளுக்குப் பிரயோசனமுள்ளதாயிருக்கலாம்.

விட்டெசமான்:—நாயகியே நான் அவனைக் கொஞ்சந்தான் கண்டேன். ஆர்ஜனம் இந்த மட்டும்தான் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கக்கூடும். அந்தத்தில் முதிர்ந்தவனையிருந்தாலும் வயதிலோ அவன் இளையவன். எந்த மட்டு இளையவனான நார்பத்தைந்து வயதுள்ள யான் அவனின் பிதாவாயிருக்கலாம். சரீர்தோற்றத்திலோ அவன் உயர்ந்து மெலிந்தவன். கறுப்புத் தலைமயிரும் வெண்மையான கண்களும் முள்ளவன். அவனுக்கு மேல்மீசை யிருக்கிறதென்று நம்புகின்றேன்.

லய்லா:—(பயத்தோடு) உயர்ந்தவன் மெலிந்தவன் கறுப்புத் தலைமயிரும் எவன் என்றீர். ஆகிலும் அவன் நேற்றிரவு இங்கு தரித்த பொழுது என்ன வுடை அணிந்திருந்தான்.

விட்டெசமான்:—மெய்பாகவே அவனின் உடையை யான் குறிப்பாய்ச் கவனிக்கவில்லை. ஆகிலும் எனக்கு ஞாபகமிருக்கிற அளவுக்கு அவனின் உடை இயல்பானதாயிருந்தது. வேறு நியாயத்தால் அவனென்று நம்பக்கூடியவொருவனை நீங்கள் சந்தித்தால் அவனின் உடையால் ஏமாற்றப்படாதிருங்கள். ஏனெனில் கைசிகர்மான் மலைகளிலிருந்து தன்னினையைப் பிடிக்க இறங்கும் பொழுது கழுதின் வேகத்தையும் தன்னை யெதிர்த்தவர்க ளோடு யுத்தஞ்செய்யும்பொழுது புனியின் பெலத்தையும் உடையவனாயிருந்ததோடு தனது கபடத்தை யுபயோகிக்க வேண்டிய விடத்தில்

நரியின் தந்திரத்தையுடையவனாயிருக்கின்றான். இவ்வாறு அவன் சகல வேஷங்களையும் தரித்துக் கொள்பவன். அவன் மலையிலிருக்கையில் கரிவாவைப் போல் உட்கிரும்பான். பட்டணத்துக்கு வரும்பொழுது ஓர் பட்டணவாசியின் உடையிலிருப்பான். மேலும் அவன் தறுக்கியைப் போலும் குர்தைப் போலும் ஆர்மீனியவர்த்தகரைப் போலும் பெர்ஷியனைப் போலும் எகிப்தியைப் போலும் உடும்பானென்று சொல்லப்படுகிறது.

லய்லா:—அவன் தங்களின் விதி விட்டுக்கு வந்த கோக்க மென்ன?

விட்டெசமான்:—பெருமாட்டியே அதை யாரால் சொல்லக்கூடும். ஒருவேளை கொஞ்சநேரம் இளைப்பாறியுணவருந்தவாயிருக்கலாம். ஒருவேளை இந்தவிட்டில் எதையும் பறித்துக்கொள்ளவாயிருக்கலாம். ஒரு வேளை—இது மெத்த நம்பத் தக்கது—இன்று பிடியாணிகள் எவ்வழியாய்ச் செல்லுவார்களென்றறிந்து அவர்களின் வழியில் குறுக்கிடவாயிருக்கலாம். ஆ! அது அவனென்று யான் அறிந்திருந்தாலோ! அவனுடைய தலைக்குக் கிடைக்கக் கூடியவெகுமதி என்று இவ்வருடநபத்தை மெத்தவும் அதிகப்படுத்திவிடும்.

லய்லா:—ஈர் விதிக்கொடுத்தது கைசிகர்மானுக் கொன்று வுமக்கெவ்வாறு தெரியும்.

விட்டெசமான்:—அவனோர் துஷ்டன், அவன் பல விதத்தில் வருத்தங்கொடுக்க வறிந்தவன். யொசித்துப்பாருங்கள். பெருமாட்டியே அவன் வசித்தது தங்களுடைய அறைக்குச் சமீபமாயுள்ள வோர் அறையில், அவன் அதிவி

ருகது சாமத்தில் வெளிப்பட்டு
 லயத்துக்குப்போய் குதிரைக்கார
 னை டெழுப்பி தனது குதிரைக்கு
 சேணம போட்டுப்போக ஆயத்த
 மாகிவிட்டான். ஆகிலும் எனக்
 கு வரவேண்டிய பணத்துக் கடுக
 மான வொரு தொகையை மேசை
 யில் வைத்திருந்தான். ஹோட்ட
 லின் முற்ற வெளியில் அவன் கு
 திரையி லேறும்பொழுது வழி
 யில் சுணங்கிவிட்ட இமர்ஷியன்
 வர்த்தகரான வோர் பிரயாண
 ஹோட்டலுக்கு வந்து தமமைய
 வகீசரிப்பதற்கு வொருவரிருந்த
 கைக்கண்டு சந்திஷப்பட்டார்.
 ஆகிலும் அந்த வர்த்தகர் போடி
 ம மலிதனின் முகத்தைச் சூள்
 வெளிச்சத்தில் கண்டவுடன் வி
 வகி விட்டனர். அம்மலிதன் வி
 ரைவாய் ஓடினன். அவனின் குதி
 ரையின் குளம்பின் கட்டடப்பு உ
 ரமாய்க் கேட்டது. அந்தச் சத்த
 மிகள் தீர்ந்த பிறகே நடுங்கிக்கொ
 ண்டிருந்த அவ்வர்த்தகர் கைரிகர்
 மான் என்ற நாவத்தைச் சொல்
 லக்கூடியவராய் இருந்தனர்.

லயலா—ஆ! இவ்வாறவன் சா
 மத்திலொடி விட்டானா? (நானும்
 அப்படியே எண்ணினேன் என்
 னு உள்ளே நினைத்துக் கொண்ட
 னன்.)

விட்டெசமான்:—ஓடிவிட்ட வி
 ருந்தாளி கைரிகர்மான் என்பதை
 நான் சொன்னவாறு அறிந்து
 கொண்ட குதிரைபார்ப்பவன் ச
 த்தமிட நோயிருக்க வில்லை. மே
 லும் அந்தச் செய்தியை யுடனே
 தெரிவித்து என்னையாவது என
 து பணிவிடைக் காரர்களையாவது
 பயப்படுத்த அவசிய மின்றென்று
 கண்டு கொண்டான். காலையில் ஐ
 ர்த்தக்காரியம் எனக்குத் தெரிவிக்க
 ப்பட்டது. யான் அந்த கரிலாக
 கள்ளன் வசித்த அறையைப் போ

யப்பார்த்தேன். ஒன்றும் கொண்
 டிரொகப் படவில்லை. ஆகிலும் ஓ
 ரு பெரிய துண்டுப்பொன் மே
 சையின்மீது வைக்கப்பட்டிருந்த
 து.

தனது அரைக்கு முகமுடி
 போடு வந்தவன் கைரிகர்மானே
 யன்றி வேறு யாரும்ன்றென்
 னு லயலா சந்தேகமின்றி யறித்
 து கொண்டான். அந்தப் பயவக்
 ரமான கள்ளனின் தத்துவத்தி
 ல் தானிருந்ததை நினைக்கும
 பொழுது லபலாவுக்கு நிக்கமு
 ண்டு பட்டது. ஆகிலும் அவள்
 தனது வேலைக்காரிக்குத் தெரிவி
 தத நியாயத்திற்காகவே தன
 து மோதிரம் இழக்கப்பட்டதை
 யாவது தனக்கு சம்பவித்தகாரி
 பத்யாவது விட்டெசமானுக்கு
 த தெரிவிக்க வில்லை. அவள் தெ
 ரிவித்திருந்தால் விட்டெசமான
 லயலாவை அந்த விடுதி விட்டில்
 நிறுத்திக் கொள்வதற்காக வாஷ
 ன அராய்க்கத்தாரின் விசாரணை
 நடக்கவேண்டு மென்று கேட்கக்
 கூடும்.

கைரிகர்மான் மேற்படி விடுதி
 விட்டுக்கு வந்ததை லயலா எந்த
 மட்டுத் துக்கித்தின்ற ளென்ப
 தையறியாத மேற்படி விடுதி வீ
 ட்டின் எசமான் “ஆதலால் து
 ரைசானியை, நீங்கள் தக்கவழிக்
 காவலோடு செல்லுகிறது மெத்
 த ஆவசியகம். கொஞ்சந் தூரம்
 போனபிறகு தங்களுக்கிணக்கப்
 படுமாயின் தனிசமயாய் வேலைக
 காரப் பெண்களோடு போகலா
 ம். தங்களுக்கேதும் திங்குசெய்ய
 கைரிகர்மான் எண்ணியிருந்தாலு
 ம் தாங்கள் காவலோடு செல்லு
 நன்றீர்களென்று அறிந்தவுடன்
 தனது எண்ணத்தை மாற்றிவிடு
 வான்” என்று கூறினார்.

கரிலாகள்ளன் அப்பால் தனக்
 கு ஏதும்செய்ய வுத்தேசித்திரு

க்கிருனென்று லய்லா விசுவாசி
க்கவில்லை, அவன் தனது மோதி
ரத்தை யெடுத்ததுக் கொண்டபொ
ழுதே அவனுடைய நோக்கம்—
அது வென்னதாயிருந்தாலும்—
நிறைவேறி விட்டதென்று அவ
ள நம்பினான். அவன் அவளின்
சொத்துகளைத் திருட நாயிருந்
தால் அவன் அவளின் அறையி
லிருந்தபொழுது அதற்குத் தக்க
தருண முண்டாயிருந்தது, அவ
ளுக்கு அச்ச மில்லாதிருந்தாலும்
வீட்டெசமானின் கேள்விக்கவள்
இடங்கொடுத்தனள். அவளோர்
ஐசுவரியமுள்ள பெண் ஆதலின்
செலவைக் கவனிக்க வில்லை, மே
லும் தான் அந்த எசசரிக்கையைக்
கவனியாதிருப்பின் ஆசரிய மு
ண்டாகு மெனற அச்சமும் அவ
ளுக்குண்டிபட்டது, ஆதலால் அ
வள் காவலொடு செலவச சம்ம
தித்தனள், வீட்டெசமான தே
வையான கட்டளை கொடுத்தற்கு
விரைந்து சென்றனர்.

இந்தச் சம்பாஷணை லய்லாவு
க்கும் வீட்டெசமானுக்கும் இ
டையில் ஒரு அறையில் நடை
பெற்றது, இன்னுமொரு அறை
யில் லய்லாவின் இரு வேலைக்கா
ரப்பெண்களும் பிரயாணத்துக்கு
ஆயத்தப் படுத்தினார்கள், ஆதலா
ல நாம் மேலே தந்த சம்பாஷணை
யை யவர்கள் கேட்கவில்லை, கை
நிகர்மானைக்குறித்துத் தான் அறி
ந்திருக்கிற வறையில் ஒன்றையாவ
து சொல்லி அப்பெண்களைப்
பயப்படுத்தாதிருக்க லய்லா நி
ர்மானித்துக் கொண்டனள் அ
வள் அவர்களிடம் போய்த் தான
போகிற வழியாய் ஆயிதமணிந்த
வோர் துணைசேனை போகவிரு
ப்பதால் தானும் கூடச்செல்லப
போகிறதாக மாதிரம் தெரிவி
த்தாள்.

வழித்துணைக்காய் ஆயுதமணிந்
த பன்னிரண்டு பேர்கள் வீட்
டெசமானால் கொடுக்கப்பட்டார்
கள், அவர்களின் தொகையை
யதிகப்படுத்திக் கொள்வது அ
வருக்கு நயமான காரியமா யி
ருந்தது, காவலர்கள் பெற்றுக்
கொள்ளுகிற வருமானத்தில் மூ
ன்றி லொருபங்கு தனக்கென்று
அவர் பேசிக்கொண்டனர், இவ்
வாறு காவலர்கள் துணையாய்ச்
செல்ல லய்லா தனது இரு கன்
னிப் பெண்களொடு திபிசிகக்
குப் பிரயாணமானார்.

இன்னும் வரும்.

விசேஷ புதினங்கள்.

—:0:—

மொறக்கோ.

மஹிபு தேசத்தில் சுலத்தானு
க்கடங்காதிருக்கின்ற கோத்திரத்
தவர்கள் கலபிலன்கா பட்டணத்
தில் சில ஐரோப்பியர்களைக் கொ
ன்றதற்குப் பழிவாங்கும் பொ
ருட்டு பிளுன்னிய துரைத்தனத்
தார் அப்படணத்தைச் சுட்ட
ழித்து விட்டுத் தமது போர் வீர
ர்களை யங்கு இறக்கியிருக்கின்றார்
கள், ஆயிரக்கணக்கான கோத்தி
ரத்தவர்கள் கொல்லப்பட்டார்
ள், ஐரோப்பியர்களிலும் பலர்
இறந்தார்கள் கலகக் காரர்களான
கோத்திரத்தவர்களை யடக்குதற்
கு மஹிபு சுலத்தான் தமது சே
னையோடு போகிறதாக பின்வந்த
சமாசாரத்தெரிவிக்கின்றது, மே
ற்படி கலகம் யிஸ்றைப் பலருக்
கு கிளைப்பூட்டுகின்றது யிஸ்று
பிறிட்டலவியரின் அதிகாரத்தின்கீ
ழ்ச்சென்றது போல மஹிபு தே
சம் பிளுன்னிய துரைத் தனத்தி
ன் கிழாகும் வரையில் கலகக்கா
ர்களான கோத்திரத்தவர்கள் அ
டவகமாட்டார்கள் போலும்.

கனேடியகிரிஷிகர்.

கனேடியா தேசத்திலுள்ள வேளாண்மைக் காரர்களுள் நூற்று லெண்பத் தேழுபெயர்கள் நிலங்களின் சொந்தக்காரர்களாயிருக்கின்றார்கள். இது அத்தேச சுதேசிகள் செல்வமுடையாரென்று காட்டுகின்றது.

மெஸ். பெரோரா.

கொழும்பு நகரசங்கத்தில் மறுதானைப்பகுதியின் அங்கத்தவராயிருக்கின்ற மெஸ். சார்லஸ் பெரோரா கடுந்தேவையாளியாயிருக்கின்றாரென்றும அவருக்குவைத்தியஞ்செய்யின்ற டக்டாமார்கள் அவரின் நிலமையபாயமான தென் மெண்ணாறுகொண்டிருக்கின்ற மறுத்துக்கொண்டிருக்கும். மேற்பதுரைமகன் தற்காலத்தில் வரி கொடுப்பவர்களுக்காய் பாடுபடும் நகரசங்க அங்கத்தவர்களு ளொருவர்.

தந்திக்கம்பிகள்.

இங்கிலாந்திலுள்ள தந்திக்கம்பிகளை நிலத்துக்குக்கீழாற் போடுதற்கு, 26 மில்லியன் பவுன் பிடிக்குமென்று மதிக்கப் படுகின்றது.

விவாகச்சட்டம்.

இலங்கை முகம்மதிய விவாகச்சட்டத்தைப் பலப்படுத்த "இஸ்லாமித்திரணம்" அசுதத்தள்ளி விட "முஸ்லிம்நேசணம்" தெண்டிக்கின்றன. இஸ்லாமித்திரணோடு "முஸ்லிம் பாதுகாவலணம்" சேர்ந்து விடுமாயின் பெரும்பாலார் அச்சட்டத்துக்குச் சம்மதமென்றாகி விடுமோ வென்றவினா ஆழமாய்ச் சிந்திக்கப் படுகின்றதாம்.

விளம்பரம்.

இங்கிலாந்திலுள்ள வர்த்தகர்கள் விளம்பரத்துக்காய் நாளொ

ன்றுக்கு 90 ஆயிரம் பவுன் செலவுசெய்கின்றார்கள்.

ஹஜ்ஜாஜிகள்.

கனம். ஐ. வெ. ம. ஆ. நூறுதின் அஜியார்; கனம். அ. வெ. அப்துல்கரீம்; கனம். அ. வெ. ம. ஆ. இஸ்ஸத்தின் ஆசிய கனவான்கள் இம்மாதம் 12 நாட்கள் திசுதி கொழும்பிலிருந்து ஜர்மன்மேலில் மிஸ்துக்குப் பிரயாணமாணர்கள். அவர்கள் அங்கிருந்து இஸ்தம்பூல், கிமிஸ்து, பைத்துல் முகத்தில் முதலிப் பிடங்களைத் தரிசித்த பின்னர் மதினாவுக்குச் சென்று பிரகு மக்காவுக்கு வந்து ஹஜ்ஜி செய்து விட்டுத் திரும்புவார்கள். மேற்படி பிரபுக்கள் சிந்தாத்திரையாய்ப்போய் மேற்படி பரிசுத்த பட்டணங்களை விஜயஞ் செய்து வேதகட்டளையான ஹஜ்ஜையும் முடித்துக் கொண்டிருக்கத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் வருதற்கு அல்லாஹ் சப்தஆனகுவத ஆலா அருள் புரிவானாக.

கட்டிடச் செலவு

பிறீட்டிஷ் பார்லிமேந்து விடுகள் கட்டுதற்குண்டான செலவு 375 லட்சம் பவுன். ரோமில் ஸெனபீட்டர் ஆலயம் கட்டுதற்கும் இந்தத் தொகை செலவானதாம்.

ஜர்மனிய சக்கிர வர்த்தினி ஜர்மனிய சக்கிரவர்த்தினியிடம் ஒருலட்சத்துப் பதினாயிரம் பவுன் பெறுமதியுள்ள நகைகளிருக்கின்றன. மேலும் அரசாங்கத்துக்குடைய 12 லட்சத்து 60 ஆயிரம் பவுன் பெறுமதியுள்ள நகைகளையணியும் உரித்தும் மேற்படி சக்கிரவர்த்தினிக்கிருக்கின்றது.

பெரும் பாம்பு.

37 அடி நீளமுள்ள இறந்தவோர் பாம்பை டக்டர் கார்டினர் மக்ஸிகோவில் கண்டார். அதை

யிழுத்தற்கு இரண்டு குதிரைகள் தேவைப்பட்டன.

பென்ஸல்

300 கோடி ரூபாய் பென்ஸல்கள் ஜர்மனியிலிருந்து ஒரு வகுடத்தில் புறதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன.

கிரகங்கள்

மஞ்சள் நிறமுள்ள வேர் நட்சத்திரத்தைப் போல் ஒலிக்கின்ற சனியென்னும் கிரகம் பூமியைச் சமீபிக்கிறது. அது பூமியை எந்த மட்டுச் சமீபிக்கக் கூடுமோ அந்த மட்டுச் சப்தமபர் மாதத்தில் சார்பித்து விடும். அப்பொழுது அந்ற்கும பூமிக்கு மிடையில் 7 கோடியே 90 லட்சம் மைலிருக்கும். இது புதிதாய் செவ்வாய் என்னும் கிரகம் பூமியை சார்பித்தபொழுது அதற்கும பூமிக்குமிடையிலிருந்த தூரத்தைப் பார்க்கிலும்கிட்டத்தட்ட 20 பங்கு அதிகமாகும். சனியூமியைச் சமீபித்திருக்கையில் அக்கிரகத்தின் வட்டத்தை யோர் சிறு கண்ணாடியைக் கொண்டு பாராகலாம்.

ரூங்கில்.

ஒரு ரூங்கில் நாளொன்றுக்கு 17 அங்குலம் வளர்கிறதைத் தாம் கண்டதாக ஜாவாவிலுள்ள வேர் தாப்ர நஸ்திரி கூறுகின்றார்.

உலமாக்களின் சபை.

கொழும்பில் உலமாக்களின் சபை யொன்று இஸ்தாபிப்பதைக்குறித்து எமது அபிப்பிராயத்தைச் சென்ற பத்திரிகையில் கூறியிருந்தோமல்லவா? அதைக்குறித்து முஸ்லிம் நேசன், இஸ்லாமீத்தியர்கள் ஆகிய பத்திரிகைகளின் அதிகாரிகள் தமது கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவார்களாக.

பூஞ்செடி விவரணம்.

பிறஸீரியன் அரசாட்சியின்

கேள்விப்படி லீப்ஸிக் பட்டனாதி லுள்ள அரசியந்திர சாலை யொன்று தாப்ர சாஸ்திரத்தைக்குறித்த நூலொன்றைப் புதிதாய்ப் பிரசுரித்திருக்கின்றது. அது 40 பாகங்களாயும் 20,733 பக்கங்களையும் கொண்டதாக யிருப்பதோடு 10.000 வருஷங்களில் உள்ள பூஞ்செடிகளை விவரிக்கின்றதாம். அந்தால் 1819 ம ஆண்டு துவங்கப் பட்டதென்றும் அதை 65 ஆசிரியர்களேழுதி யிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

முகம்மதிய்ய விவாகப் பதிவுச் சட்ட திருத்தகாரிய சபை.

—:—o:—

முகம்மதிய்ய விவாகப் பதிவுச் சட்ட திருத்த காரிய சபை கறுவாத்தோட்டத்தில் கனம். எஸ். எஸ். நெய்மரைக்கார் ஹாஜியார் அவர்களுடைய விடில 1907 ம் (நவ்) ஆகஸ்ட் மாதம் 25 திகதி மால் 4 மணிபளவில் கூட்டப்பட்டது. அத்தருணத்தில் ஹொன்ரேபன் மெஸ். டப்ளியூ. எம். அப்துல் நருமான், (எம். எஸ். ஸீ.) அவர்களும், கனம். முகம்மது மாகான் மரைக்கார் (துறுக்கிக்கல்ஸ்) கனம். எஸ். எஸ். மகுமுது ஹாஜியார், (ஜே. பீ.), கனம். என். டி. அப்துல்லா ஆலிம் சாஹிபு, கனம். ஸீ. எம். மீராவெவ்வைமரைக்கார், கனம். எஸ். எஸ். எம். எச். அப்துல் அஸீஸ் ஹாஜியார், கனம். என். டி. எச். அப்துல் கபூர், கனம். என். டி. எச். ஜலாலுத்தின் ஹாஜியார், கனம். என். எஸ். எஸ். நெய்மரைக்கார் ஹாஜியார், கனம். எஸ். எஸ். நாதூல்வல்வை, கனம். என். எம். அப்துல்காதிது, (பிரக்டர்)

கனம். ஐ. எல். எம். அப்துல் அலீஸ் ஆநியவர்கள் அவகு சமு கவகொடுத்திருந்தார்கள்.

கனம். எஸ். எம். மதுமுது ஹாஜியர் அவர்கள் சபைத்தல் வராயும் கனம். ஸீ. எம். மீராவெ ல்வை மரைக்கார அவர்கள் எழு ததுக் காரியஸ்தராயும் தெரிபப் பட்டார்கள்.

இந்தக்காரியஸ்தரால் அறு ப்பப்பட்டிருந்ததுக்குத்தரமாய் இத்திலீன் பலபாகங்களிடுருத் து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட க டிதவகளை ஆலோசிப்பதே இப் பொழுது இச்சபையின் பணிவி டையென்று சபாநாயகர் தெரிவி த்தனர்.

எழுத்துக்காரியஸ்தர் தாம்பெ ற்றிருந்த ஏரக்குறைய முப்பது கடிதங்களையும் சபை முன் வைத் தனர். சபையின் கேள்விப்படி வாசிக்கப்பட்ட கடிதங்களுள் அ திகப்பற்றானவை இலங்கை முஸ் லீம்களின் விவாகங்களையும் தலா ககுக்களையும் பதிவதைப் பலவந் தப் படுத்துதற்கு வெளியூர் முஸ் லீம்களின் சமமதத்தைக் கொடுத் தன. ஆகிலும் புதிதாய் இயற்ற ப்படுகிற சட்டம் விவாகம், தலா க்கு, முதலிய விஷயங்களில் இல ங்கை முஸ்லீம்கள் இதுகாறும் அனுபவித்துவரும் வேத சிலாக் கியங்களையும் உரித்துகளையும் பா துகாத்துக்கொள்ள வேண்டிமெ ன்று அக்கடிதங்களில் கேட்கப்ப ட்டிருக்கின்றது.

சபாநாயகர் முஸ்லீம்களின் வி வாகங்களையும் தலாக்குகளையும் பதிவு செய்யுததைப் பலவந்தப் படுத்துகிற விஷயத்தைக்குறித்து அவகு சமுகங்கொடுத்திருந்த அ ங்கத்தவர்களின் கருத்துகளை ய

யிபதேதினார். அவர்கள் அதற் குச சார்பாய்க் தம் கருத்துகளை ியாற்றுமையாய் வெளிப்பதித் தினார்கள்.

கனம். எம். அப்துல் காதிறு (அட்லிகேட்), கனம். ஏ. ஸீ. முக மமது (பிரக்டர்), கனம். என். எம். அப்துல் காதிறு (பிரக்டர்), கனம். எஸ். டி. அப்துல்லா ஆலீ ம சாகிபு, ஸீ. எம். மீராவெ வவை மரைக்கார, கனம். எஸ். எல். எம். மதுமுது ஆஜியர் (ஜே. பி.) கனம். ஐ. எல். எம். அப்துல் அலீஸ் ஆநியவர்களை, தங்களோ டி வேறு ஆலீம்களையும் சேர்த் துக்கொள்ளும் தத்துவத்தோடு, 1886ம் ஆண்டின் 8-ம் இலக்கச சட்டத்தைத் திருத்தி முஸ்லீம்க ளின் விவாகங்களையும் தலாக்குக ளையும் (பஸஹுள்பட) பதிவு செ ய்வதைப் பலவந்தப்படுத்தி யோ ர் சட்டமெழுதி இச்சபை முன் வைத்தற்கு வேர் உபகாரிய ச பையாய் ஏற்படுத்தும்படி கனம். முகம்மது மாக்கான் மரைக்கார அவர்கள் கேட்டார்கள். இக் கேள்வி ஹொனரேபள் மெஸ. டப்ளியு. எம். அப்துல் ரகுமான் அவர்களால் துணைச செய்யப் பட்டுச சபையோரால் ஒன்று மையாய் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட் டது.

இந்தச்சபையில் நடைபெற்ற காரியங்களைப் பலர் அறிவதற்கா ய் இங்கிலீஷ் தமிழ்ப் பத்திரிகை களில் பிரசுரிக்குமாறு கனம் ஐ. எஸ். எம். அப்துல் அலீஸ் கேட டார்கள். இக்கேள்வி கனம். என். எம். அப்துல் காதிறு அவர்க ளால் துணைச செய்யப்பட்டு ச பையோரால் ஒன்றுமையாய் ஏ ற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.